

Cizîre düşmanlığı, bir devlet politikasıdır!

Kobanê Serhildanı'nın ardından hemen her gün T. Kürdistanı'na baskın ve operasyonlar düzenleyen, gözaltı-tutuklama zulmü ve infazlarla özellikle Kürt hareketinin en militan kesimi olan gençlik kadrolarını hedef alan devletin Cizîre'ye düşmanlığı, bu politikasının bir devamı niteliğindedir. [Haber 14](#)



Üniversitelerde "paket"le beslenen kolluk!

Yeni Güvenlik Yasası'yla sokağa çıkmayı yasaklamaya çalışan AKP'nin söylemleri ve politikaları da, sivil faşistlerin sokağa çıkan insanlara saldırmalarının yanında ortağı polise de sokağa çıkan insanlara karşı sınırsız bir şiddet yetkisi veriyor. Üniversitelerdeki faşist sal-

dırları da böyle okumak gerekir. Çünkü bu saldırıları; AKP hükümetinin toplumu kutuplaştıran politika ve söylemlerinden ayrı düşünmemek gerekir. Faşist saldırılara karşı geliştirilen direnişler saldırıların amaçlarına ulaşmasını engelliyor. [Gençlik 15](#)



özgür gelecek

Haftalık

Pêşeroja Azad

Sayı: 20

www.ozgurgelecek.net

Fiyat: 1 TL

1-7 Ocak 2015

Özgür Gelecek'ten

Düşman saldırıyorsa iyidir!

Merhaba

Ve bir yılı daha devirdik. Bu sayımızda emek cephesinden kadın mücadelesine, Kürt özgürlük mücadelesinden Kobanê'ye, çevreden dünyaya kadar birçok konuda hazırladığımız panoramalara sayfalarımızdan ulaşabilirsiniz.

Geçtiğimiz bir yılı değerlendirmek, yaşadıklarımızı bir kez daha hatırlamak ve yeni yıla öyle girebilmek açısından önemli. Çünkü hemen her gün bir başka önemli gelişmenin yaşandığı ülkemizdeki bu gündem yoğunluğu içerisinde unutmamak ve her daim hatırlamak/hatırlatmak önemli. Ve bu bizim görevimiz!

Görevimizi yapmamızdan rahatsız olanlar da mevcut elbette. Bu yüzden internet sitemiz, facebook sayfamız ve twitter hesabımıza ırkçı-faşist, Ergenekon Siber Tim bozması çeşitli hacker gruplarının yoğun siber saldırıları mevcut. Bu alanda kendimizi güçlendirmemiz şart elbette ama Kürt düşmanı bu hackerların bize anlattığı şey şu: "Düşman saldırıyorsa iyidir. Daha çok saldırıyorsa bu daha iyidir. Zira bu onun sizden çok korktuğunu gösterir." (Mao Zedung)

Emekçinin Gündemi

Taşeronlaşmaya karşı kampanya...

[Sayfa 05](#)

Göğün Yarısı

2014'ün muhasebesini yapmak-1

[Sayfa 07](#)

Gündem

2014'ten 2015'e çakal tedirginliği

[Sayfa 03](#)

2015, bizim yılımız olacak!

2014 yılında egemenler tarafından Türkiye'de ve dünyada işçi ve emekçilere, başta Kürt ulusu olmak üzere tüm ezilen milliyetlere, kadınlara, LGBTİ'lere, doğaya yönelik katliamlar sürdü.

Soma, Torunlar ve Ermenek'teki işçi ve emekçilerin kanıyla yapılan (Kaç)Ak Saraylardan, IŞİD ile işbirliği içerisinde Kürt ulusuna yönelik katliama, gülmesi iffetsiz bulunan ve sistematik olarak katledilen kadınlara, Yırca'da, Çanakka- le'de... doğa katliamlarına karşı bir yılı geride bırakırken geride bıraktığımız yılı incelemeye çalıştık. Bu inceleme ile geride bıraktığımız bir yılın kitleler üzerindeki etkisine, kitle hareketlerinin egemenler üzerindeki yansımalarına gazetemizde panoramalarla yer verdik; bir yılı baştan sona inceleme şansı elde etmiş olduk.

Katliamlarla geçen bir yıl boyunca halk, özgür bir gelecek umuduyla sokaklardaydı, meydanlardaydı. 2014'ten 2015'e geçtiğimiz bugünlerde özgür bir gelecek umudunu kaybetmeksizin; direniş ve mücadele dolu yıllar!

2014'ü geride bırakırken doğanın talanına, ranta karşı ekolojik isyanın çığlığı! [Sayfa 2](#)

2014: 1800 işçi, yüzme bilmeyen evlatlar... Ve bir çift de lastik ayakkabı! [Sayfa 4-5](#)

2014'ün kadın yüzü... "Mağduriyet"ten "direniş"e yükseliş! [Sayfa 6-7](#)

2014'ten 2015'e AKP eskirken, kitleler yeni depremlere gebe! [Sayfa 8-9](#)

Yeni yılda da Kürt'e düşen; isyan, direniş, serhildan ve zafer olacak! [Sayfa 10-11](#)

"Dünya" kadar olayın yaşandığı 2014'ü geride bırakırken... [Sayfa 12](#)



2014'ü geride bırakırken...

Doğanın talanına, ranta karşı ekolojik isyanın çılgınlığı!



2014 yılını geride bırakırken, ekolojik isyanın deneyimlerinin yılı oldu diyebiliriz. TC'nin çeşitli araçlarla ülkenin her alanını talan politikaları ile yok ettiği bu yılda, doğayı ve yaşam alanlarını savunan eylemler, direnişler ve nöbetler örgütlendi. 2014 yılı, Karadeniz'de HES'lere ve termik santrallere karşı verilen mücadeleden, T. Kürdistanı'nda önemli bir deneyim bırakan Hevsel direnişine; Yırca zaferinden iptal edilen olumsuz ÇED raporlarına kadar mücadelenin sokakta ki ısrarı ile yoğunlaştı.

Yıl boyunca yapılan eylemler, örülen direnişler, günlerce süren nöbet eylemleri sokağın gücünü gösterdi. Başta köylüler, kadınlar olmak üzere direnişin öncülüğünü yapan yaşam savunucuları, gerek sokakta gerekse de hukuk alanında önemli kazanımlar elde etti.

2014, "Son ağaç kesildiğinde, son nehir kurduğunda, son balık avlandığında, beyaz insan parannın yenmediğini anlayacaktır" şiarıyla doğanın talan edilmesine karşı örülen direnişlerin, yaşam alanlarını sahiplenme mücadelesiy-le birleştiği bir yıl oldu.

Çevre mücadelesine damgasını vuran önemli bazı direnişlerin yanısıra değişik bölgelerde köylülerin, birçok kentte mahalle halkının yaşam alanlarına; parkına, bostanına, ormanına, zeytinine, ağaçlarına sahip çıkarak direndiği "lokal" diyebileceğimiz birçok direniş de önemli deneyimler bıraktı.

2014'ün daha ilk aylarından itibaren AKP hükümetinin çevreye dönük saldırılarına tanık olmaya başladık. Ocak ayında, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı 1/25 bin ölçekli İmar Planı çerçevesinde Bozcaada'yı imara açtı. Aynı süreçte, Artvin Arhavi'de yapılmak istenen HES'lere karşı İstanbul ve Ankara'da binlerce kişi meydanlarda bir araya geldi.

Çevre talanına ve HES'lere karşı mücadelenin önemli başlıklarından biri olan ÇED raporlarının onarcası iptal edilirken; onarcası için düzenlenmek istenen toplantılar yapılmadan dağıldı, bir kısmı ise iptale rağmen uygulandı. Mersin Akkuyu ÇED raporu örneğinde ise, Rosatom Şirketi'nin bölgede ÇED raporu dahi almadan Nükleer Santral inşaatıyla ilgili faaliyetlere başladığı biliri-

kişi raporuyla doğrulandı.

Çevre katliamına ve HES'e karşı mücadelede birçok direnişe ev sahipliği yapan yılın ilk aylarında, başta Karadeniz olmak üzere devlet; jandarma eli ile köylüye saldırdı, köylüler pek çok defa gözaltı terörüne maruz kaldı. Şubat ayına gelindiğinde ise, Zonguldak'ta köylüler köylerine yapılmak istenen HES'lere karşı direnişi büyütürken, Rize'de Andon Deresi için mücadele eden köylüler devlet şiddetinin hedefindeydi, saldırıya uğradı ve gözaltına alındılar.

Hevsel, direnişin adresiydi

Mart'ta, Amed Hevsel direnişi, coğrafyamıza çevre mücadelesi bağlamında, önemli bir mücadele deneyimi bıraktı. İmara açılmak istenen tarihi Hevsel Bahçeleri'nde ağaç katliamı, bölge halkı ve devrimci kurumların 20 gün süren direnişi ile durduruldu. "Ağacıma, top-rağım, tarihime, geleceğime dokunma" şiarıyla bir araya gelen binlerce kişi, nöbet çadırları ile gece gündüz 8 bin yıllık Hevsel'i sahiplendi. Kurulan çadırlarda halaylar çekildi, söyleşi ve paneller yapıldı, direniş bir yaşam biçimi haline getirildi. Doğa ve yaşam alanlarını sahiplenme mücadelelerinden ortak olarak yansıyan bu kültür, Gezi'nin öğretilerleriyle yoğunlaştı.

Saldırı Karadeniz'den T. Kürdistanı'na devam ediyordu. Rize'nin İkizdere ilçesinde köylüler, yapılmak istenen HES'lere karşı askerinin coplu saldırısına direndi, biri gazeteci 6 kişi gözaltına alındı.

Nisan ayını kapsayan bu süreçte, T. Kürdistanı'nda, insansızlaştırma ve talan politikalarının ayak sesleri, Lice'den gelmeye başladı. Lice Abalı Karakolu'nun yapımına karşı yüzlerce kişi aylarca sürececek nöbet eylemine başlamak için çadır kurdu. Diğer yanda Dersim'de doğaya ve kültüre dönük saldırılara karşı verilen mücadele, meyvelerini ver-

meye başladı. Pülümür Vadisi'ndeki Dokuzkaya HES projesi iptal edildi. Bir süredir gündemde olan Sinop'taki Nükleer Santral için ilk somut adımlar Nisan ayı içinde İnceburun'da 245 bin ağacın katledilmesiyle başladı.

"Çözüm süreci"yle saldırılar arttı

T. Kürdistanı'nda karakol-kalekol ve HES yapımları hızlandırıldı, Dicle ve Botan vadileri ile bu vadilerdeki tarihi kalmantıları yok edecek olan Cizre Barajı için de ilk adım atıldı.

Hakkâri-Çukurca'da Zap Nehri üzerinde ise Üzümcü (Dizê) köyünde HES yapımı çalışmalarına Mayıs ayında başlandı. Siirt'te yapımı süren karakol, kalekol, baraj ve HES'lerin yanısıra, orman tahribatlarına karşı Şirvan ilçesine bağlı Kasımlı (Tewan) köyü yakınlarında nöbet eylemi başlatıldı. Aynı tarihlerde Ordu Fatsa'daki 2 dereeden biri olan Bolaman/Şahsen deresi üzerinde yapılacak HES'e karşı mücadele sonucu inşaat durduruldu. Bir başka kazanım haberi ise, Akdeniz'den geldi. Antalya Alakır Nehri ve vadisinin tamamını kapsayan ve 1'inci derece Doğal SİT alanında yapılmak istenen HES yapımı durduruldu.

Karakol-kalekollar diyarına çevrilmek istenen T. Kürdistanı, yağma ve talan, asimilasyon için hatırlanırken, büyük bir "ihmal-kârlıkla" Ağustos ayında Siirt'te Alkumru Barajı ve Hidroelektrik Santrali'nin kapaklarının açılması sonucu Botan Nehri'nde yükselen sular da 5 kişi yaşamını yitirdi.

Yırca'da direniş kazandı

Çevre mücadelesinin, yaşam alanlarına sahip çıkma mücadelesiyle birleştiği ve yıla damgası vurduğu Yırca direnişi bizlere önemli bir deneyim bıraktı. So-ma'nın Yırca köyünde rantın adı olan Kolin Şirketler Grubu, mahkeme kararını beklemeden bir gecede Termik Santral yapmak için 6 bin ağaç katletti.

Direnişe geçen köylüler, şirketin özel güvenlik görevlileri tarafından darp edildi. Ardından Yırca zeytinliğinde, ağaç katliamının önüne geçmek için Yırca köylüleriyle birlikte diğer illerden gelenlerin aylarca sürececek direnişi başladı.

Köylülerin direnişi üzerine "yürüt-

me"yi durdurma" kararı çıktı ancak bu kararlara güvenmeyen Yırca halkı direnişlerini devam ettirdi.

Aylarca zeytinlikte devam eden direniş, fiili-meşru mücadelede sokağın önemine bir kez daha işaret etti. Bu direniş ve zafer, meşru mücadele deneyimi olarak 2014 yılının sayfalarına not edildi. Yırca'da mahkemenin, Termik Santral projesini tamamen iptal etmesiyle direniş zafere ulaştı.

Bu önemli direniş zaferle biterken, İzmir Urla'da da bir kazanım elde edildi.

Ovacık köyünde binlerce ağaç kesimine karşı köylüler direnişe geçti ve İzmir 2. İdare Mahkemesi, RES (Rüzgâr Enerji Santrali) için yürütmeyi durdurma kararı verdi. Yine İzmir Çınardibi köyünde köylülerin mücadelesi sonucu 9 köyü kapsayan büyük RES projesi iptal edildi.

2014 yılının sonlarına yaklaşırken; direniş haberleri, İstanbul Üsküdar'da Validebağ'dan gelmeye başladı. Üsküdar'da bulunan birinci derece SİT alanı Validebağ Korusu'nda, Üsküdar Belediyesi'nin ve İBB'nin yürürlüğe koymaya çalıştığı "çılgın projeler" kapsamında, yeşil alan talan edilmeye başlandı. Polisi ve zabıtalardan gazlı, coplu saldırıları devreye girmesine rağmen İstanbul'un çok az kalan yeşil alanına sahip çıkan çevreciler ve bölge halkı direnişe geçti. Validebağ Korusu'ndaki inşaatın mahkeme süreci bitene kadar durdurulmasına karar verildi, ancak inşaat hala sürüyor.

Erdoğan'ın "çılgın projelerinin" adı İstanbul'da talan oldu

R. T. Erdoğan'ın "çılgın proje" dediği 3. Köprü ve 3. Havalimanı İstanbul'da doğa katliamının, rantın adı oldu.

3. Köprü'ye, Alevi katliamının baş aktörü Yavuz Sultan Selim adı tepkilere rağmen konulurken; Kuzey Ormanları ve binlerce çeşit endemik bitki yok olmaya başladı. Çeşitli çevreci örgütlerin, bilim insanlarının açıklamalarına, verilen mücadeleye rağmen "çılgın projeler"; "Her ağacın yerine 5 fidan dıkeceğiz" diyen "cahillere" in safasatları eşliğinde devam edili.

İstanbul'un akciğerlerine karşı başta Kuzey Ormanları Savunması olmak üzere birçok platform tarafından önemli mücadelelere imza atıldı, sokaklar eylem alanına çevrildi. Proje durdurulmadı ancak çevre mücadelesi için önemli duyarlılıklar oluşturuldu.

Toparlarsak, 2014; doğa ve çevre talanına, HES'lere, kalekol-karakol yapımına karşılık çevrecilerin, köylülerin, emekçilerin mücadele ve direnişlerine sahne olan, bu anlamda oldukça zengin deneyimleri takvim yapılarına sığdıran bir yıl oldu.

2014; rant uğruna talana, yaşam alanlarının yok edilmek istenmesine, saldırılara karşılık ekolojik isyanın yılı oldu.



2014'ten 2015'e ÇAKAL TEDİRGİNLİĞİ

Bir yılı geride bırakıp yeni bir yıla girerken hem dünyada hem Türkiye'de yaşanan gelişmelere dair kısa bir değerlendirme yapmak yararlı olacaktır.

2014 yılı hem enternasyonal proletarya hem de Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkı açısından yoğun bir sömürü, baskı ve katliamın yanında; buna paralel isyan, direniş ve mücadeleyle dolu bir yıl oldu. Dünya proletaryası ve ezilen halklar, kendilerine dayatılan yaşam koşullarına karşı isyan etti, sokaklara çıktı ve meydanları doldurdu. Bu isyanların kimileri kazanımla, kimileri ise yenilgiyle sonuçlandı. Kabul etmek gerekir ki; bu gelişmelerin hepsini burada değerlendirebilmenin koşulu bulunmamaktadır. Dolayısıyla sadece genel bir değinmeyle yetinme zorunluluğumuz olduğunu hatırlatmakta yarar var.

Dünya üzerinde emperyalist kapitalizmin süregelen krizinin etkileri geride bıraktığımız yılda da kendisini göstermeye devam etmiştir. Bu gerçeği emperyalist sermayenin savunucularından bazıları da ifade etmektedir. Nitekim emperyalist ülkeler arasında yaşanan çelişkiler ve bunun sonucu olarak yer yer süren vekalet savaşları, bu krizin sonuçları olarak önceki yıllardan devralınıp sürdürülmüştür. Buna rağmen 2014 yılında ön plana çıkartılan ve tartışılan emperyalist kapitalist sistemin krizi değil, daha çok bu **krizin doğrudan ürünleri olarak ortaya çıkan çelişkiler ve çatışmalar** olmuştur. Örneğin ABD-Rusya arasında yaşanan "Ukrayna Krizi" ve bunun etrafında dönen kapışma, Suriye'de süren emperyalist ve bölgesel gericilik destekli iç savaş; bir katliamcılar örgütü olarak desteklenen ve beslenen IŞİD'in hem Irak'ta hem de Suriye'de uyguladığı vahşet ve katliam; pek tabii ki İsrail Siyonizmi'nin saldırıları vb. tartışılan gündemler oldu.

2014'te de kapitalist emperyalist sistemin insanlığın geleceğine dair bir şey veremeyeceği aksine daha fazla yıkım, sömürü ve katliam vaat ettiği görülmekle kalmamış, pratikte de bir kez daha tecrübe edilmiştir. Sadece vekalet savaşları anlamında değil, sınırsız kâr hırsıyla devam ettirilen çevre ve doğa katliamlarının yanında, Ebola gibi salgın hastalıklarla mücadeleyi kendilerine dokunmadığı için yerine getirmeyen bir sistem ve onun sahiplerinden bahsediyoruz.

Bu bağlamda emperyalist kapitalizmin yaşadığı krizin sonuçlarının somutlanması olarak, bir yanda dünyanın çeşitli bölgelerinde emperyalist sermayenin çıkarları doğrultusunda savaşlar, çatışmalar ve saldırılar yaşanmaya devam etmekte, binlerce insan bu çatışmalarda ölmekte, sakat kalmakta ya da yerinden yurdundan edilmektedir. 2014 yılında başta bu çatışmalar olmak üzere, insanlığa dayatılan yaşam koşulları nedeniyle göçmenlik olgusunun daha da arttığına tanık olunmuştur. Milyonlarca insanın yaşadıkları yerlerden göç etmek zorunda kaldığı, binlercesinin bu

göç sırasında katledildikleri bir durumdan bahsedilmektedir.

Kriz emperyalist merkezlerde de etkisini sürdürmekte, bunun sonucu olarak örneğin Avrupa'da göçmenlere ve Müslümanlara yönelik giderek artan saldırganlık ve ırkçılık ortaya çıkmakta ya da ABD'de olduğu gibi Siyahilere yönelik devlet destekli saldırılar artarak sürmektedir. Kuşkusuz ki bu uygulamalara karşı işçi sınıfının ve halkın tepkisi ortaya çıkmakta, yer yer eylemlerle ifade edilmektedir.

Ancak emperyalist krizin en çok etkilediği coğrafyalar, yarı-sömürge, yarı-sö-



mürge yarı-feodal ülkelerin bulunduğu Latin Amerika ve Asya kıtalarındaki ülkeler olmuştur. Birkaç yıl öncesinden başlayan ve "Arap Baharı" olarak tanımlanan, Kuzey Afrika ve Arap coğrafyasında yaşanan halk isyanları geriye çekilmiş, yer yer hareketin önderliği başka hakim sınıf klikleri tarafından ele geçirilip kurulu düzen tahkim edilmişse de, bu coğrafyalarda işçi sınıfının ve halkların isyanı çeşitli biçim ve içeriklerde devam etmiştir. Bu vesileyle 2014 yılı, bir kez daha "dünyanın fırtına merkezleri" olarak Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkeleri olmaya devam ettiğini göstermiştir.

Bu noktada ayrıca kaydetmekte yarar vardır. Ortadoğu'nun kadim halklarından olan Kürtler, dört parçaya ayrılmış ve bu anlamıyla da farklı uluslaşma yaşamış olsalar da tarihlerinde ilk kez önemli oranda birlikte hareket etme imkanını yakalamışlardır. Bunda IŞİD'in Şengal'e ve ardından da Kobane'ye saldırması etkili olmuştur. Kürtler Kobane'de tarihsel bir direniş ortaya koymuşlar ve bu direniş daha şimdiden Kürt ulusunun bilincinde önemli bir yer edinmiştir.

2014 yılında da emperyalist kapitalist sisteme tüm varlığıyla bağlı olan Türk hakim sınıfları ve onların devleti, uygulanan politikalarından doğrudan etkilenmeye devam etti. Örneğin bu çelişkilerinin Türk hakim sınıflarına yansımalarının bir boyutu da "yeni Osmanlılık" adı altında Ortadoğu'ya açılan seferin hüsrana sonuçlanması olmuştur. TC devletinin başta Suriye, Irak ve Mi-

sır politikaları olmak üzere Ortadoğu'da yürüttüğü politikalar tam anlamıyla karşısına dönmüştür. Bu durumu anlatmak için icat edilen "değerli yalnızlık" kavramı bile işe yaramamıştır. 2015 yılı bu "değer" in ne menem bir şey olduğunu fazlasıyla gösterecektir.

Ve Türkiye: Hiç Bitmedi ki!

Her ne kadar R. T. Erdoğan, "Türkiye paralel yapıyla mücadelesini kazandı" (24 Aralık) dese de, bütün bir yıl boyunca korkusunun sürdürdüğünü kaydetmek gerekir. Bu ifadeler, R. T. Erdoğan ve onun temsil ettiği şebekenin Gülen Cemaati'nin 17-25 Aralık operasyonları karşısında yaşadığı sarsıntının atlatıldığına işaret eder. Öldürmeyen her darbenin güçlendireceği gerçeğine bağlı olarak 2014 yılında Erdoğan ve hempaları, Gülen Cemaati'ne karşı tasfiye operasyonlarına hız vermişlerdir. Son operasyonlar ve ifadelerden anlaşıldığı kadarıyla belli bir sonuç aldıklarını düşünmektedirler.

2014 yılına hakim sınıflar açısından damgasını vuran bu gelişmelerin nedeni olarak Türk hakim sınıflarının kendilerini İslamcı olarak tanımlayan iki kliğinin iktidar dalaşı olduğunu, bu dalaştan işçi sınıfı ve halk yararına bir sonuç çıkmasının mümkün olmadığını birçok kez ifade etmekle birlikte; başta Erdoğan ve şebekesi olmak üzere, Cemaat de dahil bir bütün Türk hakim sınıf kliklerinin esas korkusunun işçi sınıfı ve halkın mücadelesi olduğunu kaydetmek gerekir. Bunun en önemli göstergesi halka yönelik saldırıların tüm hızıyla sürmesidir. Son olarak "hırsız hırsız, katile katil" dediği için Konya'da 16 yaşında bir çocuğun tutuklanması, İzmir'de Gezi eylemlerine katılan çocuklara hapis cezası verilmesi gibi gelişmeler, Gezi'nin ve dolayısıyla korkusunun halen sürdüğüne işaretidir.

Türk hakim sınıflarının tedirginliği nedensiz değildir. Başta Erdoğan ve suç şebekesi olmak üzere Türk hakim sınıfları, asıl tehlikenin işçi sınıfı ve emekçi halktan geldiğinin farkındadırlar. Cemaat ve onun kriminalize edilmiş tanımlaması "paralel yapı"ya yönelik mücadele adı altında çıkartılan yasaların hedefinde esas olarak devrimciler, işçi sınıfı ve halk vardır. Devlet denen aygıtın bütün uygulamaları, hakim sınıfların kendi aralarında dalaş olsa bile, esas olarak temsil ettiği sınıfın çıkarlarını hayata geçirmeye programlanmıştır. Çıkartılan yasaların ve fiiliyatta uygulananların bu çıkarlara hizmet ettiği geride bıraktığımız yılda fazlasıyla görülmüştür. Örneğin; her gün ortalama dört işçi iş kazaları adı altında katledilirken, bu rakamlar Soma'da, Torunlar'da, Ermenek'te tavan yaparken, sorumlu olanlar bırakılmı hesap vermedi, işçi sınıfına ve halka saldırmaktan geri durmamışlardır. Devletin attığı her

adım işçi sınıfına saldırı olarak yansımıştır. Bu nedenle Kütahya Seyitömer işçilerinden, Cam işçilerine, Yatağan'dan Soma'ya ve Ermenek maden işçilerine kadar işçi sınıfı; hem kendilerine dayatılan kölece çalışma koşulları sonucunda ölümlüne çalışmaya, hem de taşeronlaştırma ve güvencesizleştirmeye karşı direniş bayrağını kaldırmışlardır.

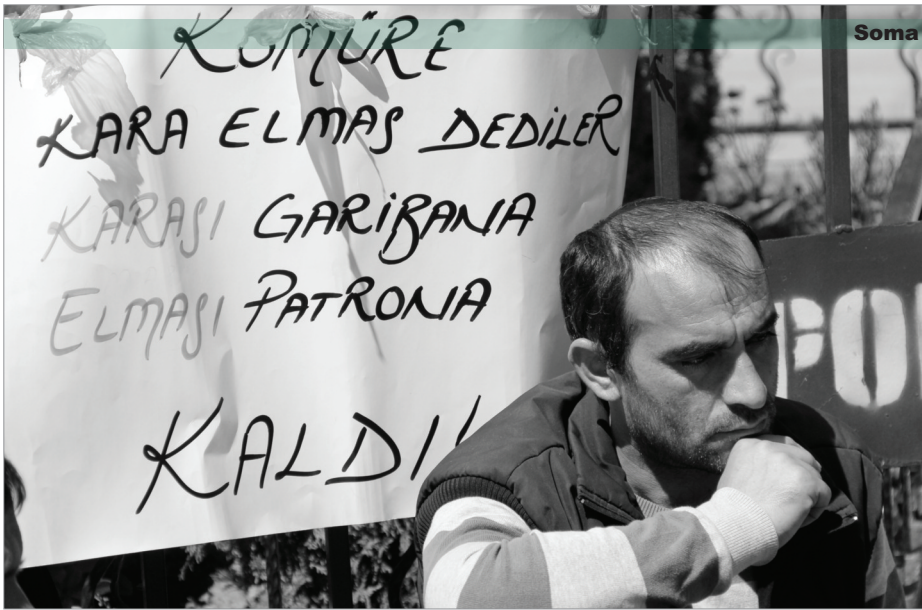
Geride bıraktığımız yıl, bir yandan kadın katliamlarının tüm hızıyla sürdüğü ama buna karşı da kadın örgütlerinin direnişinin de yükseldiği bir yıl olmuştur. Benzer durumun diğer bütün mücadele alanları için geçerli olduğunu kaydetmek gerekir. Nerede bir baskı, zulüm ve katliam varsa orada direniş geliştirilmiş, karşı koyuş örgütlenmiştir. Faşizmin teslim alma saldırılarına yanıt olunmuş, çakalların ulumasına tepkisiz kalmamıştır. İşte tam da bu nedenle faşizm rahata ermemiş, tedirginliğini üzerinden atamamış, her fırsatta "kamu düzeni"nden bahseder olmuştur.

Kürt halkına yönelik saldırıların, sürdürüldüğü ifade edilen "çözüm süreci"ne rağmen tüm hızıyla devam ettiğini kaydetmek gerekir. Yılın sonlarına doğru yaşanan Kobane Serhildanı'na yönelik faşist devlet saldırganlığı sonucunda onlarca insanın katledilmesi ve binlerce insanın gözüne alınması ve yüzlercesinin tutuklanması bu saldırganlığın son örneğidir. Buna rağmen Kürt halkı 2014 yılında da direniş bayrağını dalgalandırmaya devam etmiştir. Kobane direnişi bu anlamda sadece Kürt halkına değil, bilinçleri şovenizmle zehirlenmemiş Türkiyeli devrimcilerde de ilham kaynağı olmuş, direniş ateşini harlamıştır.

Türk hakim sınıflarının en büyük korkusunun, Gezi'yle ortaya çıkan halk isyanının, Kürt hareketiyle birleşme ihtimali olduğu, 2014 yılında uygulamaya konulan politikalarla rahatlıkla anlaşılabilir. Bu tür bir birlikte hareket etme hali ya da diğer bir ifadeyle demokratik devrim çizgisi, hakim sınıfların iktidarını hedef alan bir perspektifle ortaya çıktığında, iktidarlarının bir gün bile ayakta duramayacağı farkındadırlar. Onlar başta Kürt halkı olmak üzere, bir bütün Türkiye halkına karşı işledikleri suçların hesabının sorulması korkusuyla yaşamaktadırlar. Saraylarında güvende olmadıklarının farkındadırlar. Zaten tam da bu korku nedeniyle Erdoğan her fırsatta Gezicileri anmakta ve nedense "paralele karşı kazandıkları zaferi" Gezi'ye karşı da kazandıklarını söylememektedir!

Her fırsatta Gezi'yi karalamaya çalışmaları bu yüzdendir. Ama korkunun ecele faydası yoktur. Onlar her ağızlarını açtığında duyduğumuz şey çakalların ulumasıdır. Varsın ulusunlar! Bizler ise Türkiye işçi sınıfının ve halkının oğulları ve kızları olarak, Gezi şehitlerinin, Kobane dayanışmasında şehit düşen devrimcilerin ardından yeni yılda da yürümeye ve mücadeleye devam edeceğiz. 2015, toprağa düşenlerin düşlerini gerçekleştirme, çakalların tedirginliğini ise kuvveden file çıkarma yılı olacaktır.

2014: 1.800 işçi, yüzme bilmeyen evlatlar...



2014 yılını geride bırakırken işçi ve emekçiler cephesinden hazırladığımız bu panorama, işçi cinayetleri, binlerce işçi ve emekçiyi sokağa döken direnişler ve bütün bunlara karşın sınıfın örgütsüzlük durumu rengini vermektedir. İşçi ve emekçiler cephesinden yaptığımız 2014 değerlendirmemizi bu başlıklar altında inceledik ve bir kez daha Soma, Torunlar, Ermenek ve Şirnex'te katledilen işçileri andık.

Taşeronlaşma ve güvencesiz çalışma ile işçi ve emekçilerin yaşam kalitesini asgariye indiren, milyonlarca insanı açlık sınırı altında yaşamaya zorlayan patronların ve onların korumalığını üstlenen AKP'nin; yolsuzluk, hırsızlık ve ayırmazlıkları, bu yıla damgasını vuran önemli gelişmelerdi. 2013 yılının son günlerinde (17-25 Aralık) Gülen Cemaa-ti'nin operasyonu ile açığa çıkan para dolu ayakkabı kutuları, para sayma makineleri, sıfırlanamayan paralar... ile AKP'nin yolsuzluk çarkı teşhir olmuştu. 2014'ün ilk aylarında yaşanan bu klik dalaşının halka tek faydası yolsuzluklara yönelik tepkinin ortaya çıkmasındaki etkisiydi. Ocak'ta KESK, DİSK, TTB ve TMMOB bu gündeme ilişkin Ankara'da **"Yoksulluk, Yolsuzluk ve Zulme Karşı Emek, Barış, Demokrasi, Adalet Mitingi"** düzenledi.

Yıl boyunca bu konuya dair çeşitli ses kayıtları ortaya çıktı. Yolsuzluğa duyulan tepki ile 13 Mart günü Berkin Elvan'ın yaşamını yitirmesinin ardından açığa çıkan öfke birleşti ve **"Hırsız, katil AKP"** sloganında somutlandı. Yılın son aylarına gelindiğinde açıklanan yeni bütçede asgari ücrete % 3+3 sefalet zammı reva görülürken; Cumhurbaşkanlığı makamına ayrılan bütçenin 2 katına çıkarılması ve 1150 odalık Ak Saray'ın Ankara'nın göbeğine tüm ihtişamıyla dikilmesi bu sloganın gerçekliğini bir kere daha hatırlattı: O sarayın her bir taşında başta Soma'da katledilen 301, Ermenek'te suya gömülen 18 madenci, inşaatta onlarca kat yere çakılan 11 işçi olmak üzere binlerce işçinin emeği, kanı ve canı vardı!

2014: Yüzme bilmeyen evlatlar, lastik ayakkabı!

2014 yılı işçi cinayetleri bakımından "kara yıl" ilan edilebilecek bir yıl oldu.

ve bir çift de lastik ayakkabı!

Güvencesizlik, taşeronlaştırma, esnek çalışma ve işçi cinayetleri; işçi ve emekçiler üzerinde adeta bir kara bulut gibi dolaşırken, emekçiler de bu duruma sessiz kalmadılar. 2014 yılı kitlesel işçi direniş, grev ve işgallerine sahne olan bir yıl oldu.

saatlerden itibaren ülkenin dört bir yanında sokağa çıkan insanlar Soma için nöbet tutmaya başladılar. Ve on binlerin sokağa döküldüğü eylemler günlerce sürdü. Gezi İsyanı'nda açığa çıkan ve öğrenilen direniş ruhu, Soma öfkesi ile birleşti dersek abartmış olmayız. Diğer yandan Soma'da da günler süren eylemlerle **"Yanan bizdik, siz kömür sandınız"** diyen madenciler hem AKP'ye hem Soma patronlarına hem de sendikaya karşı çıkararak işbaşı yapmadılar.

Haziran ayında bu kez **Şirnex**'teki maden ocaklarından ardı ardına cinayet haberleri gelmeye başladı. Devletin bölgesel asgari ücret uygulamasına resmi olarak geçiş yapması için can atan sermaye için gayri resmi olarak ucuz işgücü cennetiydi T. Kürdistanı... Şirnex, bu gerçeği bir daha açığa çıkardı.

Her gün işçi cinayetleri yaşanmaya devam ederken bir katliam haberi de 6 Eylül günü İstanbul-Mecidiyeköy'den geldi. **Torun Center** şantiyesinde daha sonrasında denetimi yapılmadığı açığa çıkan asansörün 32. kattan yere düşmesiyle 10 işçi yaşamını yitirdi. İnşaat alanını polisi eşliğinde korumaya alan devlet, katliamı protesto edenlere saldırdı; patron da şantiyede kalan diğer işçileri işten çıkararak olayın üstünü kapatmaya çalıştı. Ancak ülkenin dört bir yanına yayılan eylemlerle bu olayın üzerini öyle kolay örtmeyeceklerini gördüler.

Yılın işçi katliamlarından biri de 28 Ekim günü Karaman-**Ermenek**'te yaşandı. Aralık ayının ilk günlerine kadar süren aramalarla birlikte toplamda 18 işçi, **Has Şekerler**'e ait maden ocağında yerin yüzlerce metre altında kaldı. Bu katliam, patronların ve devletin yalnızca

işçi sağlığı ve güvenliği konusundaki suçluluğunu ortaya sermedi. O katliamdan geriye işçilerden Gökçe Tezcan'ın annesi Ayşe Tezcan'ın **"Oğlum yüzme bilmiyor"** sözleri ve baba Recep Tezcan'ın yırtık lastik ayakkabısı kaldı. Ak Saraylar ile AKP'li kodamanların şatafatlı yaşamlar sürdürdüğü ülkemizde baba Tezcan'a AKP'nin palazlandığı BİM markalı 11 TL'lik bir ayakkabı alındı.

Direniş, grev ve işgal yılı 2014!

Güvencesizlik, taşeronlaştırma, esnek çalışma ve işçi cinayetleri; işçi ve emekçiler üzerinde adeta bir kara bulut gibi dolaşırken, emekçiler de bu duruma sessiz kalmadılar. 2014 yılı kitlesel işçi direniş, grev ve işgallerine sahne olan bir yıl oldu. Keza 2013 yılında yaşanan Gezi İsyanı'nın ardından işçi sınıfı içerisinde belirgin bir hareketlilik yaşanmaya başlamış ve işçi ve emekçiler hem kitlesel hem de militan eylem yöntemleri ile bu isyanın rüzgarını daha geç ama daha güçlü hissetmiş/hissettirmişlerdir.

Daha Ocak ayının ilk günlerinden işçi direnişlerinin bu yıl hareketli geçeceği belli olmuştu. İstanbul'un Dudullu ve Hadımköy bölgelerinde bulunan **Greif (Sünjüt) Çuval Fabrikası**'nda yetkili olan DİSK Tekstil Sendikası ile patronlar arasında yapılan TİS görüşmeleri uyuşmazlıkla sonuçlanmış ve aralarında 4 ikramiye hakkı, yüzde 30 zam ve taşeronlaştırmanın kaldırılması gibi işçilerin "kırmızı çizgi" olarak nitelendirdiği maddelerin de bulunduğu kimi noktalarda anlaşmazlık yaşanmıştı. Bunun üzerine her 2 fabrikada toplamda 1.500 işçi fabrikayı işgal ederek direnişe geçti. 60 gün süren işçilerin fiili işgali, devletin kolluk kuvvetlerinin fabrikaya saldırması ile son bulsa da Greif direnişi, doğru ve yanlışları ile işçi sınıfı tarihine adını yazdırdı.

İrili ufaklı onlarca direnişin yaşandığı 2014'ün dikkat çeken işçi eylemlerinden biri de **Kütahya-Seyitömer**'de yaşandı. Özelleştirilen elektrik firmasında işten çıkarılan 109 işçi aileleriyle birlikte tesisin içerisine yürümek istediklerinde kendilerini engellemeye çalışan jandarma ile çatıştı ve işyerini ateşe verdiler.

Aynı şekilde **İstanbul-Halkalı**'da Tema Park isimli sitenin inşaatında çalışan bine yakın işçi, yaşam koşullarının çok kötü olması nedeniyle iş bırakma eylemi yaptı. İnşaatın belli bölümlerini ateşe veren işçilerin direnişi, kısa sürede kazanımla sonuçlandı.

İstanbul İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği

Meclisi'nin her ay hazırladığı rapora göre Ocak ayında en az 101, Şubat'ta 84, Mart'ta 122, Nisan'da 124, Mayıs'ta 425, Haziran'da 150, Temmuz'da 130, Ağustos'ta 158, Eylül'de 146, Ekim'de 160, Kasım'da ise 123 işçi yaşamını yitirdi. Aralık ayı ise (panoramamızı hazırladığımız 26 Aralık'a kadar) çeşitli sitelerden derlediğimiz verilere göre en az 49 işçi yaşamını yitirdi. Yani 2014 yılında **en az 1.772 işçi** patronların kâr hırsı nedeniyle katledildi!

Bu katliamlar içerisinde önemli yer tutan 4 işçi katliamına özel olarak yer vermek gerekiyor. Bunlardan ilki 13 Mayıs günü **Soma**'da yaşanan büyük madenci katliamıdır. Manisa'nın Soma ilçesinde faaliyette olan **Soma Kömürleri AŞ**'nin işlettiği Eyzek Maden Ocağı, yaşanan göçük sonrası 301 işçiye mezar oldu. Katliamın yaşandığı andan itibaren tüm dünyanın gözü bölgeye dikildi. İşçi güvenliğini ve işçi canını önemsemeyen, taşeronlaştırmayı temel çalışma biçimi haline getirerek patronların sömürü alanını genişleten TC devletinin "başarılı" dümencisi AKP; Soma'yı yas şehrine büründürmekle kalmadı. AKP'nin "ustası" ve dönemin Başbakanı Erdoğan; her dakika canından can giden işçi yakınlarını yumrukladı, danışmanına tekmeletti ve işçilerin yaşamını yitirmesini **"madencilğin fitratına"** bağladı.

Ancak Soma Katliamı, bir şeyi daha açığa çıkardı. Katliamın gerçekleştiği ilk





Taşeronla karşı İzmir'de **İzenerji** ve **Kafesan**, Mersin'de **Parkomat**, İstanbul'da **Küçükçekmece**, **Beşiktaş**, **Sarıyer** ve **Kartal Belediyesi**, Tekirdağ'da **Kapaklı Belediyesi** işçileri bu seneyi direnişle geçiren işçiler oldu.

Bu yılın iz bırakan diğer bir büyük direnişi de neredeyse tüm bir yıla yayılan **Yatağan direnişi**'ydi. Muğla-Yatağan'da termik santralin 2013'ten bu yana özelleştirilmek istenmesine karşı yüzlerce işçi ile başlayan direnişte 2014'ün Nisan ayında Ankara'ya giden işçiler, burada haftalarca eylem yaptılar. Polis pervasızca saldırdığı ve defalarca gözaltına aldığı işçiler, direnişlerine Yatağan'da devam ettiler.

Kasım ayının son günleri ve Aralık ayının ilk günlerinde özelleştirmenin tamamlanmak istenmesine karşı direnişi santral içi ve önüne taşıyan işçiler, kimseyi içeri sokmayarak kendileri hem eylemlere hem de üretime devam ettiler. Bu direniş de kimi iyileştirmelerin gündeme getirilmesinin ardından sendika bürokrasinin işi aceleyle getirmesiyle sona erdirildi. Ama işçi sınıfı tarihine önemli bir deneyim olarak geçen Yatağan direnişinden geriye aynı zamanda devrimci ve demokrat kesimlerin "işçiler üzerinde İşçi Partisi'nin etkisi var" diyerek süreçten uzak durması gibi sorgulanması gereken noktalar da kaldı.

2014'te devletin işçi düşmanlığını kanıtlandığı bir diğer direniş **Şişecam işçilerinin grevi** oldu. TİS sürecinde ücretlerde iyileştirmeyi kabul etmeyen patronlara karşı ülke genelinde Şişecam'a ait 10 fabrikada çalışan 5.800 cam işçisi greve çıktı. 2003'ten bu yana ilk defa greve çıkan Şişecam işçilerinin grevini, AKP yine 2003'te yaptığı gibi taş koyarak "genel sağlığı ve milli güvenliği bozucu" olduğu gerekçesiyle yasakladı. Şişecam işçilerinden geriye "büyük bir coşku ile grev nasıl yapılır"ın cevabı kaldı.

Bu yıl yalnızca fabrikalarda ve

belediyelerde değil birçok işkolunda grev ve direniş yaşandı. Bunlardan dikkat çekici olanlardan biri; büyük iddialarla yola çıkan ama daha 4. ayında Ali Ağaoğlu'nun reklamlarını alarak hedef kitesinin tepkisini çeken ve kepenk kapatmak zorunda kalan **Karşı gazetesinde** yaşanan direniş oldu. Basın emekçileri, ücretleri ödene kadar gazete bürosunu işgal ettiler ve burada kendi imkanları ile gazete çalışmasını sürdürdüler.

Bursa, 2014 yılında direnişin merkezlerinden biri oldu. İlk olarak Bursa'nın Karacabey ilçesi ile Aksaray'da bulunan **Sü-**

taş fabrikalarında işten çıkarılan Tek Gıda-İş Sendikası üyesi işçiler direnişe geçti. Boykotla büyüyen direniş, kazanımla sonuçlanırken yine Karacabey'de bulunan **Nestle** fabrikasında çalışan 28 işçi, Aralık ayında Öz Gıda-İş Sendikası'nın TİS sürecindeki tutumuna karşı çıktıkları için işten çıkarıldılar. Militan bir direniş başlatan işçiler, defalarca polis tarafından gözaltına alınmalarına rağmen direnişlerine devam ediyorlar.

M&T Reklam, **İNTEK Kalıp**, **BEDAŞ**, **Deva İlaç**, **ME-PAR Nakliyat**, **HEMA Endüstri AŞ**, **Toprak Demir Döküm**, **ICF**, **Ülker**, **Maltepe hastanesi işçileri** vb. birçok direnişin yaşandığı 2014 yılı işçi ve emekçiler açısından taşeronla, güvencesizliğe karşı çıkma, sendikalaşma ve hayatta kalmak için direniş yılı oldu denilebilir.

2014'ün en net mesajı: Birleş, örgütlen!

Ancak yaşanan bu hareketliliğe, militan eylemliliklere rağmen işin bir başka cephesine baktığımızda işçi sınıfı içerisinde ciddi bir örgütsüzlük olduğunu görmekteyiz. Özellikle işçi katliamlarının en çok yaşandığı inşaat ve maden sektöründe bu çok net biçimde görün-

yor. Zaten ülkemizde çalışan kapsa-

mındaki milyonlarca işçi ve emekçinin yalnızca % 5'inin örgütlü olduğu sendikaların özellikle direniş ve grevlerde sergilediği bürokrat, işbirlikçi tutum, bu örgütlülük oranını giderek düşürmekte ve örgütsüzlüğü derinleştirmektedir. Kendi ve patronun çıkarı değil işçi ve emekçinin çıkarını düşünen sendikalar ise oldukça zayıf kalmakta ve bu da giderek darlaşmasına neden olmaktadır. Şu açık ki, sendikalar işçi sınıfı mücadelesi için bir araç olmaktan çok ciddi anlamda köstekleyicisi haline gelmiş durumdadır.

İşin bir yönü sendikalar iken diğer yönü de işçi sınıfı mücadelesini kendine dert edinen devrimci ve demokrat kesimlerin bu hareketliliğe olan duyarsızlığı ve yetersizliğidir. Sadece sokak eylemlerine dahil olma gibi dar pratikler içerisine sıkışan bu kurumların uzun süreli çalışma programlarından yoksun oluşu, bu misyona yabancılaşması ve işçi sınıfının sorunlarından bu denli uzak oluşu; işçi sınıfının örgütsüzlüğünün bir diğer nedenidir. Devlet ve patronların Soma, Ermenek, Torunlar gibi işçi katliamlarının ardından bile bu denli pişkin oluşları, hatta bu katliamları kullanarak torba yasalarla daha fazla sömürüyü gündemleştirmelerindeki rahatlıkları örgütlü güçlerin yoksunluğundan kaynaklanmaktadır.

Bu örgütsüzlük tablosunda yetersizliklerine rağmen **Devrimci Demokratik Sendikal Birlik**'in 2014 yılının son aylarında asgari ücrete ilişkin başlatmış olduğu "**Birleş, örgütlen! Asgari yaşama diren!**" şeklindeki çalışmaların sürekliliği önem taşımakta ve bir dalgalanmaya neden olmaktadır.

Sonuç olarak belirtmemiz gerekir ki; katliam, direniş, grev, işgallerle geçen 2014 yılı aynı zamanda devrimciler açısından işçi sınıfı mücadelesine olan yabancılaşmanın giderilmesinin aciliyetinin bir kez daha ihtiyaç olduğunu gösteren bir sene oldu.



Emekçinin Gündemi

Asgari ücret kampanyası ile taşeronlaşmaya karşı yapılacak kampanyaya hazırlanalım!

Asgari ücret kampanyası sona ererken, kampanyanın başlangıç ile bitiş süresi içinde yapılan çalışmalar önemli sonuçlar yaratmış; DDSB, işçi sınıfının önemli sorunlarının başında gelen asgari ücret konusunda sözünü söylerken, bu konuda gücü oranında çalışma yürütmüştür. Faaliyetin kaç kişi ile sona erdiği önemlidir ama asıl önemli olan yürütülen faaliyetin etkilediği orandır. Bu nedenle yürütülen faaliyetin etkilediği oran, sonuçlara bakıldığında önemli çalışma olarak görülmektedir.

Kampanyanın, Marmara dışında diğer alanlarda yürütülmemesi çalışmadaki eksiklik iken; çalışmanın olduğu yerlerde ise faaliyetin kampanya boyunca kendi içindeki organize olması, kampanyayı kendi gücüne dayandırması çalışmanın olumlu yanını göstermekteydi. Bu nedenle bugüne kadar eksik olan çalışmalarda sürekliliği, kısmi olarak gidermiş bulunmaktadır. Ancak kampanyanın olumlu yanları dışında eksiklikleri de görülmelidir.

Kampanyanın başlangıç ile bitiş arasındaki sürede görülen eksikliklerin başında; kampanya ile yapılan çalışmaların kamuoyu yanının etkili kullanılmaması oluşturmaktadır. Çalışma; bildiri, afiş, yürüyüş ve toplantılarla sürdürüldü. Bu araçlar, sürekli aynı alanlarda olmasından dolayı faaliyetin kalıcılığında önemli rol oynarken; çalışmaların olmadığı alanlara duyurulması için, kamuoyunun gündemine giren eylem ve etkinliklerin olmaması bu yanını eksik bırakmıştır.

İşçi sınıfı içinde yapılan çalışmaların kalıcı olmasının ancak sürekli faaliyetle mümkün olabileceği öngörülmüştü. Bu nedenle asgari ücret kampanyası ile sürecin kalıcılığının ve sürekli faaliyete dönüşmesi, kampanya sonrası devam eden bir çalışmanın sürdürülmesi, yürütülen kampanyayı anlamlı kılacaktır. Aksi takdirde başlamış ve bitmiş bir çalışma olarak durur.

İşçi sınıfı ruhu ve mücadelesi ile yürütülen her çalışma, kalıcı sonuçların alınması sağlayacaktır. Asgari ücret kampanyasındaki verimi, yapılacak çalışmalarda alırken; eksiklikleri de gidererek yapılacak çalışma önümüzdeki süreçte daha etkili sonuçlar yaratacaktır.

Kampanyanın sonucu olan 28 Aralık, kampanyanın kapanışını oluştururken 2015 yılının başında başlayacak taşeronlaşma ve iş cinayetler çalışmasının başlangıcını oluşturmaktadır. Taşeronlaşma ve iş cinayetlerine karşı başlatılacak çalışma ile sürdürülecek çalışmalar ile işçi sınıfının örgütlülüğünü güçlendirecektir.

Kampanyanın final eylemi olan 28 Aralık Kadıköy yürüyüşü hem Roboski katliamının yıldönümüne ve hem de güne Kent Mitingine denk gelmiştir. Bu bir karmaşaya neden olurken aynı zamanda özellikle de Kent Mitingine de daha organize bir katılımı sağlamıştır. Ancak bundan sonraki çalışmalar açısından yapacağımız eylemlerin özellikle özel günlerin yıldönümlerine denk gelmemesine dikkat etmek gerekmektedir.

İşçi sınıfı mücadelesi süreklilik isteyen bir faaliyet olması nedeniyle yürütülen her çalışma planlanırken daha dikkat edilmesi gerekmektedir. Bu nedenle 2015 yılı itibarı ile başlatacağımız taşeronlaşma ve iş cinayetlerine karşı kampanyanın bitiş ile başlangıç eylem tarihlerine dikkat edilmelidir. Bu dikkat kampanyalarımızı daha görünür kılarken daha güçlü yürümesini de getirecektir. Ayrıca taşeronlaşma ve iş cinayetlerine karşı kampanyamız işçi sınıfının bugün temel sorununa dair yürütülecek bir çalışma olacaktır. Bu kampanyadaki eksikliklerle daha güçlü çalışmalar için örgütlenmeli, işçi kitlelerine gitmeye devam etmeliyiz.



2014 yılını bir bütün olarak bir yandan egemenlerin ezilen sınıflar, milliyet, cins ve inanç kesimleri üzerindeki baskı, katliam ve çeşitli faşist uygulamalarının sürekliliği ile diğer yandan ise bu uygulamalara karşılık 2013 Haziran'ında halkın biriken öfkesinin bir sonucu olarak patlayan Gezi İsyanı'nı ruhuyla halkın sokaklara taşması, kitlesel eylemler ile geride bıraktık. Egemenlerin bütün bu politikaları ve karşılığında bulduklarını ayrı ayrı incelemek önemli noktada duruyor; bu inceleme ile geride bıraktığımız bir yılın kitleler üzerindeki etkisini, kitle hareketlerinin egemenler üzerindeki yansımalarını, bir yıl boyunca toplumsal dinamiklerin süreçlere nasıl etki ettiği ve süreçlerden nasıl etkilendiğini asgari olarak gözlemleme şansını elde etmiş oluyoruz.

Yazımızda ezilen cins olarak kadının nasıl süreçlerden geçtiğini, bu süreçlere hangi refleksleri verdiğini incelemeye çalışacağız. Yani erkek egemen sistemin saldırılarının pervasızca sürdüğü geride bıraktığımız yılı, "2014'ün kadın yüzü"nü inceleyebilmek adına ele alacağız. "Her olayın bir kadın yüzü vardır"dan hareketle değerlendireceğimiz bu bir yıl içerisinde; yerel seçimlerden İŞİD saldırılarına, kadına yönelik şiddet ve katliamlara, kadının görünmeyen emeğine, göçmen kadınlara yönelik saldırılara vb. birçok süreç yaşandı-yaşanıyor. Buna karşılık ise kadın dayanışması ve kadın direnişi yükseldi ve yükselmeye devam ediyor.

Kadın cinayetlerine karşı kadın dayanışması örülürken...

Kadının sokağa attığı her adımı engellemeye çalışan, yüzyıllar önce vurduğu pranganın bakılığını sağlamak adına şiddetin türlü hallerine ve katliamlara başvurmadan vazgeçmeyen ataerki; toplumsal cinsiyet rolleri ile kaskacına aldığı kadını 2014 yılında da şiddetle tehdit etti, en olmadı (!) katletti!

Resmi rakamlara göre 2014'te 294 kadın eşi, sevgilisi, babası, amcası... tarafından katledildi. 2013'te 237 olan sayının bu denli yükselmesi cins kırımının artışını somut olarak gösteriyor. Sayının artışını kadına yönelik politikalarla ilişkilendirebiliriz. Bir yandan ka-

2014'ün kadın yüzü...

"Mağduriyet"ten "direniş"e yükseliş!

"Her olayın bir kadın yüzü vardır"dan hareketle değerlendireceğimiz bu bir yıl içerisinde; yerel seçimlerden İŞİD saldırılarına, kadına yönelik şiddet ve katliamlara, kadının görünmeyen emeğine, göçmen kadınlara yönelik saldırılara vb. birçok süreç yaşandı-yaşanıyor. Buna karşılık ise kadın dayanışması ve kadın direnişi yükseldi ve yükselmeye devam ediyor.

dın özgürlük mücadelesinin gelişmesi ile alakalı olan bu artış, diğer yandan da erkek egemen sistemin çaresizliğini gözler önüne sermektedir. Artık eşinden, abisinden, sevgilisinden... Kısaca toplumsal cinsiyet rolleri ile şekillenmiş erkek egemen sistemin üreticisi "erk"ten gördüğü baskıya başkaldıran kadınların katledilme oranının oldukça fazla olduğu ortada.

Durum şu gerçekliği ortaya koyuyor: kendisine muhalif kesimleri gözaltı ve tutuklamalarla susturmaya çalışan, en olmadı (!) katleden sistem, erk halini kadınlar üzerinde; prangalarıyla sağlıyor. Bu prangayı ise yine kendi oluşturduğu "namus" kavramı ile temellendiriyor. "Namus" üzerinden şiddetini uyguluyor, katlediyor. Bu şekilde erkek egemen sistem sürekliliğini sağlamaya çalışıyor.

Erkek egemen sistem yüzyıllardır kadını şiddetin her haliyle, katliamla dört duvar arasındaki tutsaklığa mahkûm ediyordu. Ancak rakamlardaki bu artışın sebebinin ataerkinin sıkışması ile bağdaştırmak yanlış olmayacaktır.

Ayrıca kadına yönelik şiddet ve ka-

Politikalar Bakanı **Ayşenur İslam**'ın "Koruma altında öldürülen kadın yok" söylemi üzerine grup, "**Meclis olağanüstü toplansın**" şiarıyla bir araya geldi. Grup, kadın dayanışmasını örnek adına Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı'nın işgali, konuya dair kitlesel eylem, Kobanê'de İŞİD saldırısı altındaki kadınlara ve göçmen kadınlara yönelik şiddete dair eylemler örgütledi/örgütmeye devam ediyor.

Söylemler ataerkiye kan taşımaya yönelik

Katledilen kadınların çantalarından koruma kararına dair kâğıtlar çıkarken ve 11 Mart 2014 tarihinde Çağlayan Adliyesi'nde koruması yanındayken katledilen **Hanime Aslan** örneği dururken, İslam'ın söyleminin ne denli boş olduğu görülecektir. İslam'ın ardından ise, yine aynı ay içerisinde Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç'ın "*Kahkaha atan kadın iffetsizdir*" (28 Temmuz 2014) şeklinde cümleler kurması; devamında cumhurbaşkanı R.T.Erdoğan'ın 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele gününün hemen bir gün ön-

ni "cinnet", "kaskançlık", "öfke" vb.nin sonucu olarak sunan, reklamlarıyla toplumsal cinsiyet rollerini sağlamlaştıran burjuva medya bu anlamda Ağustos ve Eylül aylarında yayımlanan iki programla yerini bir kez daha belli etti. "**Songül Karlı ile Yeniden**" adlı programla eşini 43 yerinden bıçaklayarak yaralayan Yakup Kara'ya yer veren Kanaltürk, Hasret Kara'ya "eşini seni çok seviyor" diyerek program içerisinde defalarca çağrı yapılmasına sebep oldu. Aynı şekilde Show TV'de Seda Sayan'ın programında ise, 2 eşini öldüren ve yeniden evlenmek üzere katıldığı bir evlilik programıyla tanınan Sefer Çalınak konuk edildi; "Bu kadar güler yüzlü bir katil gördünüz mü?" denilerek kadın cinayetleri meşrulaştırıldı.

Erkek anlayışın temsilcilerinden Ayşenur İslam'a "**Kadın katliamı var**", Bülent Arınç'a "**Tam iffetli olacağız bir gülme geliyor**" ve R.T. Erdoğan'a "**Fitratımızda kavga var**" ile "**Soyunu kurutacağız Tayyip**" cevaplarını veren kadınlar; burjuva medyanın programlarına ise dava açarak programların yayından kaldırılması ve para cezası alınmasını sağladılar.

Yerel seçimlerde kadın

2014 Mart ayında ülke gündemini oldukça meşgul eden yerel seçimlerde ise sistem partileri kadınlara % 5 oranını aşmayacak derecede "temsiliyet hakkı" verdiğini göstererek bu konuda sınıfta kalırken ve bir kez daha erkek egemen statükolarını korurlarken; HDP-BDP gerek eşbaşkanlık sistemi gerek kota uygulaması ile bu anlamda çözüm yolu yaratarak, kadının ve de LGBTİ'lerin lehine önemli adımlar attı.

Toplamda 175 kadın adayla seçimlere giren HDP ve 168 kadın adayla BDP, sistem partilerinin temsili rakamlarını ezdi; BDP'den 3 büyükşehir ve 8 ilde, 68 ilçede ve 23 beldede kadınların belediye başkanı olarak seçilmesi ve göreve başlaması bu açıdan önemli bir başarı oldu.

Görünmeyen emek yasallaştı

Bütün bunlarla beraber kadın emeği sömürüsü de 2014 yılı boyunca çeşitli halleriyle karşımıza çıktı. Sömürü sisteminin oluşturduğu piramidin en alt kademesinde yer alan ve sosyal yaşamda olduğu üzere emek aşamasında da ezilenin ezilene olan kadınlar, çalıştıkları yerlerde yine emek sömürüsü, işçi katliamları ile karşılaştı. **İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Kadın Meclisi**'nin açıkladığı veriler konuyla ilgili vahameti gözler önüne seriyor.



dın cinayetlerinin bu kadar teşhir olmasını da kadın mücadelesi ile ilişkilendirebiliriz. Yaşadığımız topraklar üzerinde yaklaşık 30 yıldır aktif bir şekilde yürütülen kadın mücadelesi ile kadına yönelik şiddet ve kadın cinayetleri daha çok yer edilirken bu yönde 2014 yılında da içerisinde Yeni Demokrat Kadın'ın da yer aldığı 150 kadın örgütü bir araya gelerek "**Kadın Cinayetlerine Karşı Acil Önlem Grubu**"nu oluşturdu. Temmuz ayında kurulan bu grup ile katledilen, şiddete uğrayan birçok kadının mahkemesi takip ediliyor; kadına yönelik her türlü şiddet, grubun ana gündemini oluşturuyor. 4 Temmuz 2014 tarihinde gündeme ilişkin değerlendirmelerde bulunan Aile ve Sosyal

cesinde fitrat uzmanlığını(!) bir kez daha ortaya koyarak, "*Kadın ve erkeğin eşit olması fitrata ters*" demesi erkek egemen sistemin güç dengesini korumak anlamında 2014 yılını "verimli" bir şekilde kullandığına işaret ediyor. Yılın sonlarına yaklaşırken ise Erdoğan, "*Yıllarca bu ülkede doğum kontrol ihaneti yaptılar, neslimizi kurutma yoluna gittiler*" diyerek son damgasını vurdu ve 2012 yılında yaptığı "*Her kürtaj bir Uludere'dir*" açıklamalarının arkasında bir kez daha durdu.

Erkek egemen sisteme kan taşıyan bu söylemler, kadının özgürleşmesinin önüne set örmeye devam ederken; burjuva medya da bu saldırıları pekiştirmeye devam etti. Israrla kadın cinayetleri-

Verilere göre 2014'ün ilk on ayı içerisinde 64'ü tarım emekçisi olmak üzere 101 kadın işçi hayatını kaybetti. Bu katliamların en öne çıkanı ise Isparta'da elma toplamaya giden tarım işçilerini taşıyan minibüsün yaptığı kaza ile birlikte 14 kadının yaşamını kaybetmesi oldu. Yaşanan katliamla beraber, kadınların yoğunluklu olarak çalıştığı mevsimlik tarım işçiliğindeki hak ihlalleri bir kez daha açığa çıktı. 24 kişi kapasiteli minibüse 46 kişinin bindirilmiş olması, yaşanan katliamın bir yanı sıra; mevsimlik tarım işçilerinin uğradığı cinsel şiddet, kadının yaşadığı katmerli emek sömürsü, iş güvenliğinin sağlanmaması meselenin diğer yanını oluşturuyor.

Yine kadınların yoğun olarak çalıştığı bir iş kolu olarak ev emekçilerine dair de Eylül ayı içerisinde TBMM'den geçen torba yasa ile birlikte görünmeyen emek yasallaşmış oldu. Yasa çerçevesinde ev işçileri aynı işverenle 10 günden az ve 10 günden fazla çalışanlar olarak ayrıldı ve bu ayrıma göre haklar tanıdı. Bir ev emekçisinin aynı işverende bir ay içinde 10 günden fazla çalışıyorsa tüm sigorta haklarından yararlanması; 10 günden az çalışıyorsa, sadece iş kazası ve meslek hastalığı sigortasından faydalanması (yani sağlık sigortası ve malullük, yaşlılık ve ölüm sigortalarından faydalanamaması) anlamına gelen yasa ile birlikte ev emekçileri yine statü olarak "ev emekçisi" olamadı. Üstelik "10 gün ayrımı" ile yasal olmayan çalışma koşullarının önü açıldı.

Buna karşılık 2014 8 Mart'ında binlerce kadın tek ses olup "**Şiddetten, tacizden, tecavülden, ayrımcılıktan arınmış yaşam alanları istiyoruz**" diyerek alanları doldurdu, kimlikleri üzerinde oynanan kirli politikalara karşı birleşti; görünmeyen emeğine sahip çıktı.

Kadınlar mücadelede, ön saflarda!

Yaşadığımız topraklar üzerinde 2014 yılı boyunca erkek egemen sistemin yansımaları bu şekildeyken IŞİD'in Temmuz ayında Kobanê'ye; Ağustos ayında ise Şengal'e yönelik saldırıları ile birlikte savaş politikaları kadının üzerinde nasıl şekilleniyor bir kez daha tank olduk. Kurulan köle pazarlarından, binlerce kadının maruz kaldığı taciz ve tecavüze; cinsel şiddetin erkek egemen sistemin en vahşi temsilcilerinden olan IŞİD ile birlikte kadına yönelik bir silaha nasıl dönüştürüldüğünü gördük.

IŞİD verdiği fetvalarla kadınları "savaş ganimeti" olarak gördüğünü defalarca dile getirirken, kadınlar köle pazarlarında satıldı; taciz ve tecavüze maruz kaldı. Verilen fetvalar egemenlerin politik yönelimlerinin ekseninde kadın olduğunu gösterdi. Diğer yandan da IŞİD'in saldırılarından kaçarak TC'ye sığınmak ise denize düşüp yılanla sarılmak ile



Arın'ın sınırsız, Reyhaneh'in tavizsiz direnişi 25 Kasım'da kadınların şiarı oldu; kadına yönelik şiddete karşı kadınlar direnişi ve mücadeleleri alanlarda haykırdı.



eş anlama geldi. IŞİD'in işbirlikçisi TC tarafından da çadır kentlerden büyük şehirlere kadınlar; yine cinsel şiddete maruz kaldı, emek sömürsü ile karşılaştı ve "seks işçiliği"ne itildi.

Erkek egemen sistemin savaş politikaları çerçevesinde kadınların "mağduriyet"inin yanında bir direniş çizgisi de açığa çıktı. YPJ ile birlikte, kadınların kendilerine yönelik politikalarda "özne" olarak seçilmesine cevabı kendilerini bu politikalara karşı özneleştirerek; direnişe geçmek oldu. IŞİD çetelerinin bir kadın tarafından öldürüldüğü takdirde cennete gidememe fetvasının değiştirilmesi, duyulan korkuyu ve kadın direnişiyle beraber açığa çıkan gücü gösterdi.

Kadına toplumsal cinsiyet rolleri eşliğinde yüklenen misyonu yıkararak, ön cephelerde savaşan kadınların simgesi ise **Arın Mir-xan** oldu. Kimliği ve bedeni üzerinde oynanan kirli politikalar ve oynayanların üzerine bedenini süren Arın, yüzyılların ezilmişliğine başkaldırdı; kadının özgürleşmesi yolunda ölümsüzleşti.

Ortadoğu'da yer alan bir başka ülkede ise yine bir kadın, kimliğini aşığılamaya çalışanlara inat tavizsiz bir direniş sergiledi. Kendisine tecavüz girişiminde bulunan kişiyi öldürdüğü gerekçesiyle İran zindanlarında tutsak edilen ve öldürdüğü kişinin ailesinden özür dilemediği için 26 Ekim günü idam edilen **Reyhaneh Jabbari**; Ortadoğu'daki Kürt, Arap, Fars, Ezidi kadınların boynuna asılı prangaları reddetti. **Kader Ortakaya** ve **Sibel Bulut** kadının özgürlük çığlığını pekiştirdi.

Arın'ın sınırsız, Reyhaneh'in tavizsiz direnişi 25 Kasım'da kadınların şiarı oldu; kadına yönelik şiddete karşı kadınlar direnişi ve mücadeleyi alanlarda haykırdı.

Sonuç olarak; kadınlar açısından 2014, "mağduriyet" ve "direniş" gibi iki ayrı çizgiden direnişin öne çıktığı bir yılken; kadının özgürleşme mücadelesinin 2015 yılı içerisinde de büyüyeceği şeklinde öngörüde bulunabiliriz. Bu öngörü yüzyıllardır, dört duvar arasına hapsedilen kadınların özgürlük için attığı adımların büyümesi ve birçok bedelle çıkılan o duvarların arasına geri dönülmeyeceği ile alakalıdır.

Göğün yarısı

2014'ün muhasebesini kendimizden doğru yapmak -1-

2014'ü geride bırakırken, bir yıllık sürecimizi özetlemek çok da kolay bir şey değil. Bu bir yıl boyunca kadını emeğinin sömürsünden tüm boyutlarıyla şiddete, yaşadığımız dağınıklığından kurumsallaşmaya, kadın alanlarının yaratılmasından komisyonların kurulmasına kadar bir dizi tartışma yaptık. Tartıştıklarımıza ve yaptıklarımıza baktığımızda, kimi zaman ivmemiz düşmüş olsa da verimli bir yıl geçirdiğimizi düşünmemek için bir nedenimiz yok.

2013'ün kadın panoramasını yaparken, yazdığımız yazının başlığını "2013'te karar aldık: Kadınlar artık eve dönmüyor" olarak koymuşuz. Bu yıl gerçekten birçok eylem ve etkinlik vesilesiyle, ama onun haricinde de dışarda, kamusal alan dediğimiz yerde de kadınlar daha fazla görünürdü. Çünkü artık evlere sığmıyoruz, duvarların bize gösterdiği sınırları-sınırlanmaları daha az kabul ediyoruz.

YDK açısından bakarsak; yanında çalışan YDK'lı arkadaşımıza cinsel tacizde bulunan Sedat Yurtdaş'ın yargılanması ve avukatlık mesleğinden ihraç edilmesi, bulunduğu demokratik kurumlardan çıkartılması talepleriyle yürüttüğümüz faaliyetle başlamıştı bizim açımızdan 2014. Bu sürecin bize çokça şey öğrettiğini yadsıyamayız. Cinsel şiddete uğrayan kadının ve onun arkasında yer alanların nasıl itibarsızlaştırılmaya/karalanmaya çalışıldığından yargısıyla, kurumlarıyla, tek tek erkekleriyle ataerkil dayanışmaya, bazı kadın kurumlarının ya da kişilerin söz konusu şahsın siyasi geçmişinden "etkilenecek" nasıl mesafeli durduklarından meseleleri kişiselleştirenlere kadar birçok şey öğrenerek, çalışma yürüttüğümüz alanı daha fazla tanıdık bu süreçte. Ayrıca, çeşitli alanlarda YDK'luların (reflekslerimizde biraz sıkıntı olsa da) konuya dair çalışma yapmış olması, bulunulan yerlerde kadın, LGBTİ kurumları ve konuyla ilgili avukat vb. kişilerle ortak hareket etme çabası, yapılan eylemler yine bu yılın olumluluk hanesinde yer almış oldu.

Kazanımlarımız elbette sadece kendimize dair değildi. S. Yurtdaş'a karşı açtığımız davanın kabul edilmesi, Radikal'de yazılarının yayımlanmasının durdurulması gibi kadın mücadelesinde önemli örneklerden biri oldu. Taciz dosyalarının kapaklarının dahi açılmadan takipsizlik vs. kararlarla rafa kaldırıldığı bir gerçekken, konunun yargı aşamasına gelmesi dahi bu ülkede kadın mücadelesi açısından önemli bir kazanımdır ve örnekleri de çok azdır.

Bu çalışmayla beraber hemen ardından 8 Mart sürecine başlamış olduk. Faaliyete başladığımızdan bu yana çalışmaların politik zeminini ve tüm kararları mümkün olan en geniş katılımlı toplantılarda almış olsak da, bu yıl 8 Mart sürecine bunu yapmayarak girmiş olmamız sürecin en olumsuz yanı oldu diyebiliriz. Zira kadınların politika yapma ve karar alma süreçlerinden dışlandığı bir atmosferde en önemsedığımız çalışma ilkelerinden biriydi bu ve 8 Mart gibi önemli bir gündemde bu konudaki eksik yaklaşımımızın özelleştirisini vermeden yola devam etmedik. "Kendi sözümüzü yaratalım, kendi sözümüzü söyleyelim" diye yola çıkmışken, bu eksikliğimizin üzerinden atlamamız elbette mümkün değildi. Bu durum ve özelleştirme süreci bize Gezi İsyanı sonrasında bir bütün yaşanan dağınıklığa müdahale etme imkanı da tanıdı; istikrar ve güçlü bir faaliyet üzerine tartışmaların daha somut olarak yolunu açtı.

Bu eksiklikle beraber "**Şiddetten, tacizden, ayrımcılıktan... arınmış yaşam alanları**" sloganıyla yürüttük bu yıl 8 Mart çalışmalarını ve alanlara da bu slogan ve taleplerle çıktık. Nitekim başta bu tartışmayı yapamamış olsak da daha sonrasındaki faaliyetlerimizde bu slogan üzerinden yürüttüğümüz tartışmalarla bugüne kadarki sürecin temel politikasını yine ortak bir şekilde belirlemiş olduk. Bugün "**erkten uzak kadın alanları**" olarak kısaca formüle ettiğimiz politikanın özü 8 Mart sürecinin özelleştirisinden çıktı diyebiliriz.

Bu sürecin ardından, dağınıklığına, kurumsallaşma konusunda onca tartışmaya rağmen adımlarımızın çok yavaş olmasına, pratik olarak olmasa da politik üretim açısından durgunluğumuza en önemli müdahaleyi ise Haziran ayında gerçekleştirdiğimiz "**Buluşuyor, tartışıyor, güçleniyoruz**" başlığıyla örgütlediğimiz YDK buluşmasıyla yaptık.

(Devam edecek)

2014'ten 2015'e...

AKP eskirken, kitleler yeni depremlere gebe!



2015'in ilk günlerini yaşadığımız şu dönemde, ülkede ve bölgede siyasal süreç günden güne hareketlenmektedir. Özellikle IŞİD çetelerinin saldırıları ve Rojava ekseninde süren savaş; diğer yandan ise TC egemenlerinin emperyalizmle kurduğu bağdan, son süreçte AB eksenli gelişmelere verdiği reflekse kadar bir dizi çevresel etmenle; ülkemiz egemen sınıflarının TC sınırları içerisinde yürüttükleri baskı ve zulüm düzeninin boyutu günden güne artmakta; AKP'nin başkanlık sistemi projeleri fiili padişahlık düzenine yürümektedir.

Tüm bu tablo içerisinde, toplumsal muhalefet birikmekte, işçi ve emekçilerin; ezilen cins, ulus, inanç ve milliyetlerin baskı ve sömürü düzenine duyduğu öfke artmaktadır. Toplamı sınıf mücadelesinin mayalanmasına, kitlelerin yarıcı kudretinin önümüzdeki süreçte hareketlenmesine delalet olan bu gelişmelerin yorumlanması, bir çerçeve çizilerek arkada bıraktığımız 2014'ün, 2015'e neyi-nasıl ve ne biçimde devrettiğinin tartışılması önemlidir.

2014: AKP'de bozulma, yapısal çürüme

2013 yılına damgasını vuran iki gelişme olan **Gezi İsyanı** ve devamında, egemen sınıf kliklerinin iç mücadelesinin patlama noktası olan **17-25 Aralık Yolsuzluk Operasyonları**nın hararetli koşullarında girdiğimiz bir yıl olarak 2014 yılı, birçok gelişmeye tanıklık etmiştir. AKP'nin siyasal temsilciliğini üstlendiği ülkemiz egemen sınıfları açısından safların yeniden tahkimi, 2014 yılına yayılan siyasal gelişmelere renk verirken; artan ekonomik kriz, sansür eylemlerinden 1 Mayıs'a; 15'indeki fidanımız Berkin Elvan'ın milyonların yüreğine gömülmesinden, Soma, Ermenek, Torunlar Center gibi işçi katliamlarına yönelik tepki eylemlerinden Ko-

banê Serhildanı'na kadar so-kağa yansıyan kitle muhalefetine yönelik devletin saldırgan tutumu 2014 yılında egemen sınıfların temel pratiğini teşkil etmiştir.

Gezi İsyanı ardından gün yüzüne çıkan AKP'nin "hedef 2023" konseptindeki müttefikler değişimi, özellikle 2014 yılında pratiğe geçmiş ve AKP'nin "Paralel Yapı" şeklinde adlandırdığı Gülen Cemaati ile yaşadığı dalaş, somut operasyonlara dönüşmüştür. AKP'nin 12 yıllık iktidarı boyunca "siyasal istikrar" eleştirisinden zeminini hazırladığı "Başkanlık sistemi" çerçevesinde şekillenen otoriter eğilimi, bu temelde 2014 yılında daha da gelişmiş ve imam hatiplerin yaygınlaştırılmasından Osmanlıca eğitim dayatmalarına, internet sansürüne kadar bir dizi yerde toplumsal yaşama yönelik müdahaleye dönüşmüştür.

Egemen sınıfların saflarını yeniden tahkim etmesinden bahsederken kastımız, esas anlamda Gezi İsyanı ve 17 Aralık Yolsuzluk Operasyonları ile birleşen/etkileşime giren şekilde dış siyasette yaşadığı ucme (çukur) durumu giderme tasarrufudur. Ki bu anlamda 2014 yılının ağırlıklı kısmını kapsayan seçim, AKP açısından işlevli olmuştur. 31 Mart yerel seçimleri ve 10 Ağustos Cumhurbaşkanlığı seçimleri bu anlamda ülkemizdeki egemen sınıfların klikler arasındaki mücadelelerinde çarpıcı örnekleri de açığa çıkartmış, saflaşma ve gruplaşmalar ile AKP içerisinde yaşanan ayrışmalar; sistemin yaşadığı bozulma ve çürümenin boyutunu gözler önüne sermiştir.

Bu anlamda AKP'nin 12 yıldır köriklediği ve özellikle Gezi İsyanı'nın ardından daha da kemikleştirdiği toplumsal kamplaşma iklimi kitlelerin malumundayken, düzenin kurucu partisi CHP'nin 31 Mart yerel seçimlerinde Gülen Cemaati ile 10 Ağustos Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde ise MHP ile giriştiği ittifak tencere kapak metaforuna örnektir. AKP saflarında ise, İdris Bal ve Hakan Şükür ile başlayan ve bazı il ve ilçe yönetimlerine sıçrayan ayrışmanın bir önceki Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün fiili olarak siyasetten uzak tutulmasına kadar uzanması, düzen partilerinin yaşadığı sarsıntının resmidir.

AKP'nin eleştiriyi şeytanlaştıran, her karşıt tutumu komploya bağlayan yaklaşımı bahse konu sarsıntı ile birleşince; karşımıza günden güne şiddeti artan bir hükümet gerçekliği çıkmaktadır ki, bu da yazının ilerleyen bölümlerinde tartışacağımız ülke içi ve dışı birçok gündemde egemen sınıfların konumlanışlarına karakter kazandırmıştır.

2014'ten 2015'e: Ekonomide daha da dibe!

Arkada bıraktığımız 2014 yılını değerlendirirken, sayabileceğimiz birçok gelişme ekonomik temelden ve TC'nin gündün güne gerileyen iktisadi tablosundan azade değildir. Ve hatta denebilir ki; sistemin ekonomik anlamda sürüklendiği dereke, Ortadoğu ve bölge siyasetinde ve bunun içe yansımaları ile şekil alan ülke içi siyasette belirleyen pozisyonudur.

TC'nin emperyalizmle göbekten kurduğu ilişki, tarihsel bir gerçek olarak bilinmektedir. Yarı-sömürge yapısı ile dünyaya eklenilen TC'nin 2014 yılına girerken içinden geçtiği koşullar, bir yandan 2008 krizinin etkilerinden sıyrılmaya başlayan ABD ekonomisinin yeniden finans piyasalarının çekim merkezi haline gelmesi sonucu ekonomik girdisi yavaşlayan, bölgesel enerji savaşlarından etkilenen, Ortadoğu'da Arap Baharı'nın ardından süren savaşlardan dolayı ticari kuvveti düşen bir tabloya işaret etmektedir.

Amerikan Merkez Bankası'nın tahvil alımlarını durdurarak faizleri yükseltme çabası 2014 yılının Mart ayından beri gündemdedir. ABD'de istihdam son 11 yılın maksimum seviyesine ulaşırken, ekonomi de geçen yıl yaşanan % 4,6'lık küçülmenin aksine, % 5 oranından büyümüştür. Dolar son 9 yılın rekor seviyesinde değer kazanırken gelir eşitsizliği ise son 100 yılın doruk noktasındadır. Yani emperyalizm faturasını emekçilere kestiği krizden sıyrılmayı becerirken, dünya üzerinde kurduğu iktisadi tahakkümle birlikte bedelini Türkiye gibi ülkelere de ödetmektedir ve 2014'te 2015'e devreden süreç bu temelde Türkiye ekonomisinin geçirdiği sarsıntılarla doludur.

AKP'nin geçmişten devraldığı ve 2014 yılında da süregelen sorunu olan cari açık 2014'te de ekonomik gerilemede etkisini korumaktadır. Diğer yandan AKP'nin 12 yıldır yarattığı ve polisinden savcısına, ordusundan bürokrasinin tüm kademelerine kadar sağladığı kurumsallaşmaya rağmen 2014 boyunca sergilediği "eski yol arkadaşlarını tasfiye" pratikleri ve Ortadoğu'daki savaşa taraf olma hali siyasal istikrarsızlığı da beraberinde getirmektedir. Tüm bu tablo, 2009 yılında artan "büyümeye" kaynaklık eden yabancı sermaye akınını geriletmiş, özel-

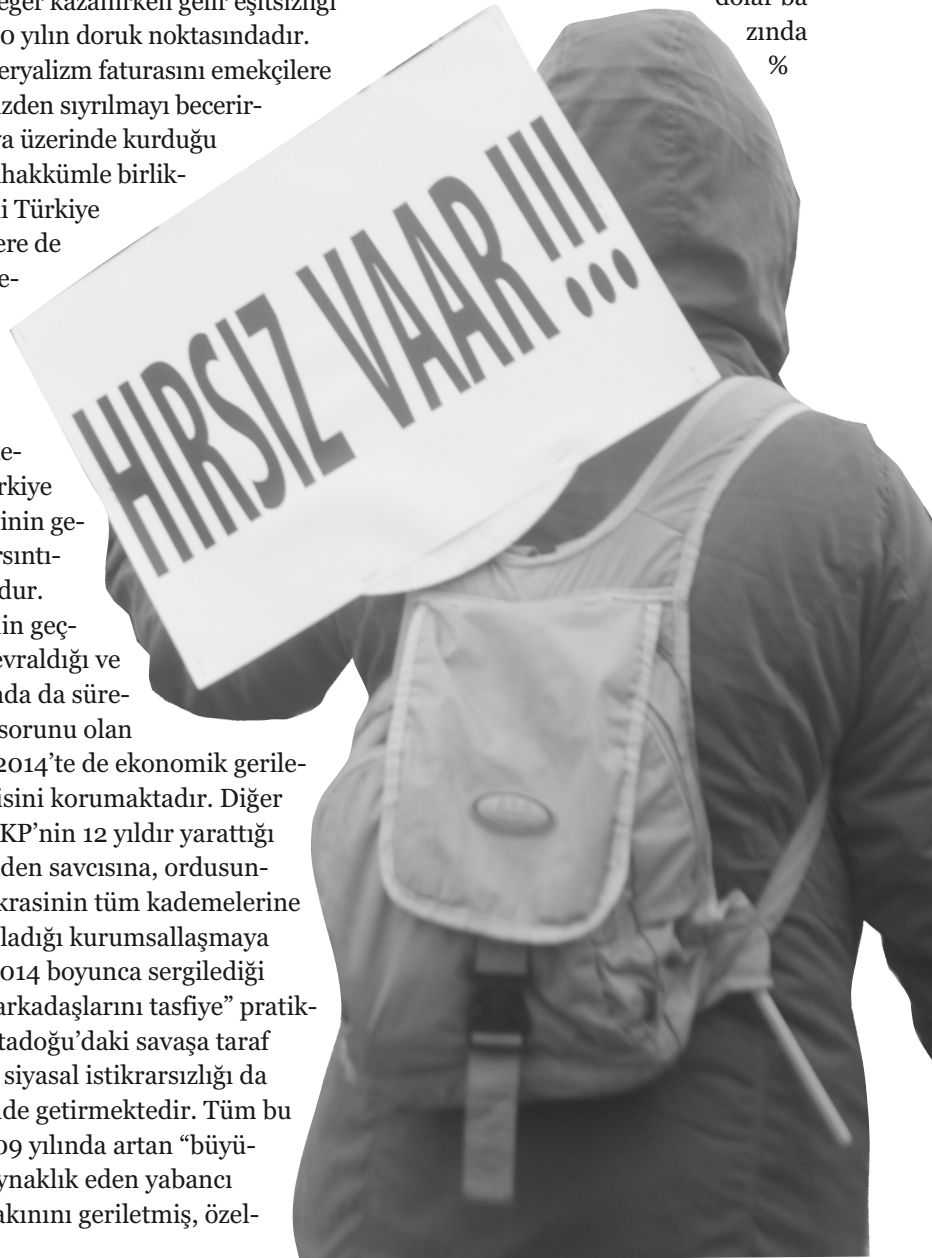
likle 2014 yılında AKP açısından dibe doğru seyahat başlamıştır.

Tabii burada tek kaynak ABD kaynaklı değişimler değildir. TC'nin Ortadoğu gerici çetelere alenen verdiği destek ile Rusya ekonomisinin yaşadığı krizin Türkiye'ye etkileri ile TC'yi bu noktada çıkmaza sokmaktadır. Suudi Arabistan'ın yönelimi doğrultusunda piyasada petrol ve likit doğalgaz fiyatlarının ciddi oranlarda düşmesi, Ukrayna sorunu temelinde AB-ABD ittifakının yapıtımları da Rusya ekonomisinde sinyallerin çalmasına vesile olmakta ve son altı ayda Ruble'nin Dolar karşısında % 80-% 90 oranında değer kaybetmesi şimdiden Türkiye gibi Rusya ile ticari bağları güçlü olan ülkelerde 2015 yılına dair kaygıları artırmaktadır.

Türkiye-Rusya arasındaki ticaret geçtiğimiz yıl 32-33 milyar dolar dolaylarındadır. Özellikle inşaat, tekstil ve Turizm sektörü ile enerji nakli Rusya ve Türkiye arasındaki ticari bağın temel hatlarıdır. Bu koşullarda TC'nin turizminin % 30'u, süren binden fazla inşaat projesi önümüzdeki yıl düşecek, Ruble'nin yaşadığı kayıp Rusya'yla ticareti ikircikli hale getirecektir.

Ekonomide TC'nin 2014'ten 2015'e devreden dibe doğru seyahatinin en çarpıcı yanı ise, devletin harcamalarıdır. TC ekonomisi TÜİK'in açıkladığı rakamlara göre, 2014'te 2013'e göre

dolar bazında %



5-5 civarı küçülmüştür. Ek olarak, Başbakan'ın 2014 başında koyduğu milli gelirin 14 bin dolara çıkması hedefi tutmamış, hatta 10 bin doların da altına düşmüştür. Tüm bu tablo içerisinde ise hane halkının toplam harcamadaki payı % 7-8 civarını geçmezken kamu harcamaları toplam bütçenin % 30'undan fazladır. Ki buna güvenlik harcamalarından örtülü ödeneklere kadar devletin faşizmin militer kuvvetlerine yaptıkları harcamaları da kattığımızda, emekçilerin sefalet koşullarının daha da derinleşeceği bir 2015'in kapıda olduğu görülecektir.

Bu nedenle de ülkemiz egemen sınıfları, bir yandan AB yönelimini tartışırken diğer yandan AB'den kopmakta; Transatlantik Gümrük Birliği'ne girmek için raporlar hazırlatırken diğer yandan ABD politikalarına cevap olamamakta, her adımda dibe gidişi hızlandıran çırpınırlara girişmektedir.

2014'ten 2015'e: AKP çırpındıkça Ortadoğu'ya batıyor

AKP'nin ve ülkemiz egemen sınıflarının 2014'ten 2015'e biriktirerek devrettiği bir diğer çözümsüzlük yumağını ise, Ortadoğu'da devam eden süreç; ezilen halklara yönelik saldırılar, emperyalizmin dizayn çabaları ve AKP'nin bu temelde konumlanışı oluşturmaktadır. Dış politikanın iç politikayı belirlediği bir pozisyon yaşanıyor muşçasına her şeyin sağlamlasına dönüştüğü dış politika TC'nin 2014 politikalarının görünür olduğu alandı. Emperyalizmin bölgeye müdahalesi ile birlikte, on yıldan fazladır ki, Ortadoğu'da savaş dinmemiş, sınırların, devletlerin ve devletlerin niteliklerinin her seferinde baştan dizaynı, bölgede demografik yapıyı da değiştirmiştir. Demokratik kalkışmalar ve dipden gelen sınıfsal öfke sınıf önderliğinin yoksunluğu nedeniyle manipüle edilmiş ve öfkenin yansıyan çelişkisi özellikle kendini, çizgisini kaybetmiştir. Tekfirci (dinci/katliamcı) örgütler emperyalistler ve onun yerli uşaklarınca seferber edilerek, halk kitlelerinin birliği parçalanmış ve emperyalist politikalara entegre edilmiştir. Bu süreç uzun soluklu bir dönemi kapsamakla birlikte, 2014 yılında TC egemenleri açısından da bir hayli girişim sergilenmiştir.

Türk egemen sınıflarının siyasal temsilcisi, AKP'nin iç politikasını da merkezden kesen bu yönelim; 2014 yılında Ortadoğu'da "sıfır sorun"dan "sefer sorununa" evrilen, günden güne tekeri çamura saplarken bölgesel kamplaşmada hedef haline gelen (Reyhanlı vb saldırılar örnektir) bir Türkiye profili çizmektedir. Bir yandan emperyalizmin bölgesel dizaynına can-hıraş ortak olan TC, özellikle bölgede Kürt Ulusal Hareketi'nin Suriye'ye yönelik emperyalist müdahale içerisinde hedeflenmesini sağlamaya çalışmış, Rojava Devrimi'nin kazanımlarını bölgesel savaş içerisinde yok etmeye girişmiştir. Başbakan Davutoğlu'nun "İŞİD bir tepki örgütüdür" diyerek minimize ettiği mezhepçi vahşetin, Kobanê ve Rojava'ya yönelik saldırılarının altında da TC'nin bu yönelimi vardır.

Ancak İŞİD saldırıları üzerinden ortaya çıkan Irak'taki parçalanmış tablo ve İŞİD'in Kobanê Direnişi ile birlikte tekeri çamura saplaması; emperyalistler açısından bir politika değişimi yaratırken, TC'nin Kürt Ulusal Sorunu temelinde kurduğu ilişki, bu değişime adaptasyon sorunu yaratmıştır. 2014'ün sonlarına doğru gerçekleşen Halifax Güvenlik Forumu'nda ABD'nin İŞİD ile mücadeleden sorumlu emekli generali John Allen, Türkiye ile Irak konusunda anlaşmalarını ancak Suriye'ye dair yönetim koyma konusunda ortaklaşamadıklarını beyan ederek bu gerçeği gözler önüne sermektedir. TC'nin Esad takıntısı olarak tarif edilen sürecin esası TC'nin bölgesel rol alma takıntısı iken, bu sürecin TC açısından cidarı Esad olarak görülmekte ve Esad'ın baskıcı politikaları bahane edilerek savaş çığırkanlığı yapılmaktadır.

Tüm bu tablo içerisinde 2015'e girerken ikinci adımı olan görünmeyen dış politika hamleleri ile Ortadoğu yönelimini koruyan AKP, bu temelde yol yürüyeceğini şimdiden açık etmekte, ekonomik krizi de derinleştirecek olan bir cendereye doğru ülkeyi sürüklemektedir.

2014'ten 2015'e: Kitlelerdeki öfke, patlamaya hazırlanıyor

Buraya kadar aktardığımız kısım, sürecin genel hatlarına aittir. Gazetemizin başka sayfalarında derinlikli ele alınacağı için; kadın mücadelesinden ekolojik temelli sorunlara, işçi mücadelesinden Kürt ulusuna yönelik saldırılara sürecin okunmasına kadar; kitlelere yönelen devlet şiddetinin ve artan zulmün nasıl sonuçlara gebe olduğunun tartışılması açısından kısa değinilerde bulunacağız.

2014 yılı, Gezi İsyanı'nın sarsıcı etkilerinin kitlelerde biriktirdiği öfkeye, 17 Aralık süreci ile birlikte hırsız-yolsuz yönü daha fazla teşhir olan hükümetin artan saldırılarının eklenmesiyle başlamıştır. 12 yıllık AKP iktidarının her yıl katlanarak artan işçi katliamları ve daha fazla örgütsüzlüğe mahkûm ettiği, taşeron ve kural dışı çalışmayı gündene daha fazla örgütlediği çalışma koşullarında bu yıl 1800'lü rakamlara ulaşmıştır. Soma'da 301, Torunlar Center'de 10 ve Ermenek'te ise 18 işçinin katledilmesi ile kamuoyunda da görünür olan bu soruna dair kitlelerin, geçtiğimiz yıllara göre artan bir refleksinin



olduğu ve bunun 2014'te daha da geliştiği gözlemlenmektedir.

Halk kitlelerinin AKP'ye ve özellikle Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın yaşamın her alanını kontrol eden, muhafazakâr tutum ve yaşam verilerini toplumda örgütleyen; yasakçı, tekçi, cinsiyetçi yaklaşımlarına karşı tepkisi de 2014 yılında sokaklara renk veren, Gezi İsyanı'nın ardından toplumsal muhalefetin attığı adımları gün yüzüne çıkartan süreçler olmuştur. Özellikle sansür eylemleri ile kadın örgütlülüklerinin kadın cinayetlerine karşı yaptığı yürüyüşler, yine LGBTİ Onur Haftasına katılan 10 binler, toplamı sınıf mücadelesine dahil olan çelişkiler sarmalının parçalarıdır.

Yine ekolojik yıkıma dur diyerek yaşam alanlarının sahiplenilmesi, şehirlerde kentsel dönüşüme karşı verilen mücadele, Yırca köyü gibi doğasına sahip çıkan köylülerin işgal eylemleri gibi kimi pratikler de kitlelerin kendi gündemlerine müdahalede öfkeyi bileyen, direnişi resmeden pratiklerdir.

Tüm bunların üstüne AKP'yi köşeye sıkıştıran, yırtıcılaştırarak faşist özünü deşifre eden en güçlü yumruk ise; şüphesiz, Kürt Ulusal Hareketi saflarından gelmiştir. Çözüm süreci tartışmalarıyla birlikte Kürt ulusal dinamiğinin, özellikle Kobanê Direnişi ve Türkiye'deki serhildan sürecinde verdiği refleks; kitlelerin yakıcı kudretini, şehitler vermek pahasına geniş yığınların seferber edildiğinde 30 yıl sonra OHAL ilan edecek denli devlete korku salınabileceğini göstermektedir. Hatta denebilir ki, 2014 yılının iç ve dış siyasette en güçlü etkileri bu gündem temellidir. Kürt halkının Kobanê'de savaş siperlerine gönderdiği binlerin direncinin, sınıra akın ederek Türkiye'ye sığınan

halka kucak açtığı binleri de eklediğinde; AKP'nin 2015 yılına dair en temel meşguliyetinin bu gündem çerçevesinde olacağı açıktır. Ülkemiz devrimci ve komünistlerinin bu direnişe katılım göstermeleri de bu anlamda bir değer açığa çıkartmakta ve Kürt ulusal mücadelesinin kitleler nezdinde yakaladığı meşruiyet göstermektedir.

Toparlarsak eğer; Güvenlik Yasası gibi yasalarla "yeni" Türkiye projelerini "Büyük Türkiye Hapishanesi" projelerine çevirmeye çalışan AKP iktidarı, giriştiği tasfiye hareketi ile toplumsal muhalefeti sindirmeye çalışmaktadır. On yıllarca yol yürüdükleri eski "yol arkadaşları" nı temizlemeye girişen, ahlakçı-dinci kalıpları ile ülkeyi yeniden ortaçağa sürükleyen bir Cumhurbaşkanı/başbakan ve hükümet gerçekliği vardır. Zaman gazetesi operasyonu ile toplumsal bilinci manipüle etmeye çalışan AKP'nin varlık süreci kendi içindeki çatlakların şiddetini göstermektedir. Her çatışmanın kendi içinde yarattığı örgütlenmeyi de hesaba kattığımızda, klik dalaşı olarak tarif ettiğimiz Cemaat-AKP dalaşı halk kitlelerine hakaret ve saldırı olarak dönecektir. 2014'ten 2015'e devrettikleri ile kendi çukurunu kazan bu egemen sınıflar gerçekliği, karşıtı olarak bir öfkeyi biriktirmekte; kendisini toplumsal kamplaşmalar üzerinden örgütlerken geniş yığınların yaşam koşullarını günden güne kötüye sürüklemektedir.

Tüm bu tablo içerisinde kuşkusuz ki, bu düzeni tarumar etmek; yukarıda da değindiğimiz muhalif damarların güçlenmesine, birleşmesine ve komünist öncünün örgütlü müdahalesine ihtiyaç duymaktadır. Lenin yoldaşın ifade ettiği gibi; "Hangi kıvılcımın -ekonomik ve politik dünya krizinin etkisiyle bütün ülkelerde uçuşan yığınla kıvılcımdan hangisinin- yangını başlatacağını, yani kitleleri özellikle sarsacağını bilmiyoruz ve bilemeyiz. Bu nedenle yeni, komünist ilkelerimizle, en eski, en küflü, en iflah olmaz görünen alanları 'işlemek' için buralara gitmekle yükümlüyük. Çünkü aksi takdirde bu görevin üstesinden gelemeyiz, çok yönlü olamayız, bütün silahlara hâkim olamayız, ne (toplumsal yaşamın bütün alanlarını burjuva tarzda örgütleyen, şimdi ise dağıtmış bulunan) burjuvazi üzerinde zafere, ne de zaferden sonra tüm yaşamı komünist tarzda yeniden örgütlemeye hazırlıklı olabiliriz." (Lenin Seçme Eserler Cilt: 10 Syf: 159-160 İnter Yayınları)

Yeni yılda da Kürt'e düşen; isyan, direniş, serhildan ve zafer olacak!

Ocak

2014 yılı, **Rojava'nın** kuruluşunun ilan edilmesiyle başladı adeta. Elbette bu gelişme Türkiye'de büyük yankı uyandıracaktı fakat Ocak ayında TC, bir yandan tutuklu BDP milletvekilleri Faysal Saryıldız, Selma Irmak'ı "hak ihlali" yaşadığını düşünerek tahliye ederken (4 Ocak), diğer yandan ise başta Kürt tutuklular olmak üzere hapishanelerde hasta olan kişileri "tehlikeli oldukları" gerekçesiyle tabutlamadan çıkarmadı. Sonuç olarak Bitlis E Tipi Kapalı Hapishanesi'nde tutulduğu tek kişilik hücrede; aç bırakılan, kalp krizi geçiren, zamanında müdahale edilmeyen ve 18 gündür hastanede yaşam mücadelesi veren 45 yaşındaki **Seyithan Taşkıran** adlı tutuk, 4 Ocak'ta hayatını kaybetti.

2 Ocak tarihinde ise, Sincan Gençlik ve Çocuk Hapishanesi'nde bulunan 12 çocuk tutsağa gardiyanlar tarafından işkence yapıldığı ortaya çıktı. Özellikle PKK ve KCK davasından tutuklu çocuk tutsaklara tecavüz edildiğinin ortaya çıkmasından bu yana hak ihlallerinin daha bir görünür olduğu çocuk hapishanelerinden bir istismar haberleri geldi. Ancak Sincan, bu hapishaneler arasında en saldırganı olarak tarihe kazandı.

Yine yaklaşık iki yıldır savaşın sürdüğü Rojava, kantonlar şeklinde örgütlenerek kendi yönetimini ilan etti.

Şubat

Rojava kantonlarının özerkliğini ilan etmesinden sonra birçok ili de kutlamalar yapıldı. KCK davalarından tahliyeler olurken, diğer yandan da devlet, Şubat ayı boyunca birçok ilde özel hareket polisleri eşliğinde operasyon yaptı, birçok kişiyi tutuklandı. Dolayısıyla devletin hazırladığı "Demokratikleşme Paketi"nin samimiyetsizliği büyük tartışma yarattı.

Abdullah Öcalan'ın Türkiye'ye getirilişinin yıldönümünde yapılan eylemlere birçok yerde devlet saldırısı gerçekleşti. Wan, Cizir, Adana, Mêrdîn, Licê, Şirnex, Erzirom ve Elîh'te polis oldukça sert saldırdı.



Ocak ayında Roboskî sınırında inşa edilen "güvenlik yolu" protesto edilirken, devlet protestolara gerçek mermiler ile saldırdı. Zaman zaman gerilla bulunduğu iddiasıyla gerçekleştirilen saldırılar, yeni katliamlara adeta davetiye çıkardı. Rojava'da ilan edilen özerklikten sonra TC, birçok noktada Rojava sınırına askeri yığınak başlattı. IŞİD, sınıra yakın bölgelerde hakimiyetini artırdı.

Mart

Yaklaşan seçimlerle birlikte T. Kürdistanı'nda HÜDA-PAR; Fethiye, Rize, Te-kirdağ, Foça, Niğde, Maraş, İstanbul, Ankara'da ise sivil faşistler aracılığıyla HDP ve BDP'ye devlet tarafından saldırılar örgütlendi.

IŞİD, Rojava'ya dönük saldırılarını Heseke'de yayımladığı bildiri ile başlattı. Yayımlanan bildiride Rojava'nın Kürtlerden arındırılması için saldırı başlatılacağı duyuruldu. IŞİD, Qamişlo'da Ekoloji ve Belediye binasına intihar saldırısı düzenledi.

Amed'de, Hewsel'de ağaç kıymına karşı bir ay sürecek çadır eylemi başlatıldı. Bu sürece, Türkiye'nin birçok noktasından da destek geldi.

Rojava-Türkiye sınırından geçiş yapmak isteyen halka TC askerleri tarafından ateş açıldı. Türkiye'nin yanbaşında yükselen mücadeleye olan saldırganlığı, bu ölümlerde vücut buldu.

17 Mart'ta Rojava'nın Kobanê kantonu dış ilişkiler heyeti Ankara'ya geldi. Heyet, konsolosluklar nezdinde bir dizi temasta bulunacaktı ancak bakanlıklar görüşmeyi kabul etmedi.

Halepçe katliamının 26. yıldönümü nedeniyle protestolar yapılırken; Newroz kutlamaları iki hafta öncesinden başladı, eylemlere dönük polis saldırılarında iki kişi ağır yaralandı.

Yerel seçimlerin sonucunda BDP ve HDP oy oranlarını artırırken, provokasyon çıkarıldı. Meletî, Tetwan, Riha, İstanbul, Bedlîs ve birçok yerde elektrikler kesildi, oylar çalındı. Devlet, elektrik kesintilerini, "Trafoya kedi girdi" diye açıkladı.

Nisan

Seçimlerden sonra YSK'ya itiraz rekoru kırıldı. Usulsüzlükler protesto edildi. BDP milletvekilleri, HDP'ye katıldı. Rojava'nın Kobanê Özerk Kantonu'nda IŞİD çeteleri ile YPG güçleri arasında çatışmalar devam etti. IŞİD, Qamişlo'ya intihar saldırıları düzenledi.

KDP, Federal Kürdistan Bölgesi ile Rojava sınırında "güvenlik" bahanesiyle hendek kazmaya başladı. TC de Kobanê ve Efrin sınır hattına hendek kazarken; hendeklerin, KDP ve MİT anlaşması sonucu kazıldığı iddia edildi. Rojava direnişini kırmak ve olası bir saldırıda zor durumda bırakmak amacıyla açılan hendekler, Nusaybin-Qamişlo sınırında protesto edildi; Rojavahılar sınırda hendeklere karşı nöbet başlattı. Türkiye'de TC, Irak'ta KDP protesto eden kitlenin üzerine ateş açtı. Peşmerge, sınırı geçmek isteyen bir genci öldürdü. Ayrıca TC, sınır hattına askeri sevkiyat yaptı.

Colemêrg'in Meskan Dağı'nda kalekol yapımını binlerce kişi protesto etmeye başladı. Günlerce sürecek olan ve çadır direnişine dönüştürülen eylemlere asker oldukça sert saldırdı, gerçek mermiler kullandı.

Mayıs

1 Mayıs kutlamaları yapıldı, T. Kürdistanı'nda ve Rojava'daki kutlamalarda KDP ve TC'nin sınırda kazdığı hendeklerin protestosu damga vurdu.

Licê'de kalekol protestosu devam etti. Ay boyunca Licê'de çatışmalar devam ederken, çok sayıda kişi polis saldırısıyla ciddi şekilde yaralandı.

8 Mayıs Dersim'in Ovacık ilçesinde, Kuşluca Jandarma Karakolu'na inşaat malzemesi taşıyan bir kamyon TKP/ML TİKKO gerillaları tarafından uyarı amaçlı yakıldı.

Rojava'nın Cezire kantonunda bulunan Serekaniye'de YPG, IŞİD'e karşı operasyon başlattı. Yaşanan çatışma sonucunda şehir merkezi, IŞİD'den temizlendi. Heseke'de ise Suriye rejim güçleri YPG'ye saldırdı, çatışma sonucunda rejim askerleri kayıp verdi.

Rojava-Türkiye sınırından geçiş yapmak isteyen bir çocuk vuruldu, bir kadın ise öldürüldü.

Manisa'nın Soma ilçesinde yaşanan maden katliamı, ülkenin birçok ilinde protesto edildi. T. Kürdistanı'nda Dersim, Amed, Şirnex, Colemêrg, Sêrt, Wan ve birçok şehirde eylemler yapıldı; yapılan eylemlere asker ve polis sert bir biçimde saldırdı.

Mayıs ayı şehitleri, birçok ilde anıldı. HDK ve Partizan tarafından örgütlenen Dörtler ve Kaypakkaya anmalarının Taksim ayağında polis saldırısı yaşandı, çok sayıda gözaltı gerçekleşti. Ayrıca Kaypakkaya, Partizan tarafından mezarı başında anıldı.

Gezi İsyanı, yıldönümünde hemen her şehirde eylemlerle karşılandı. Yapılan eylemlere birçok bölgede polis saldırısı yaşandı. Saldırıları, Gezi sürecini aratmadı.

Haziran

T. Kürdistanı'nda Haziran ayı ve sonraki süreci kapsayan halk direnişisi damgasını vurdu. Amed'in Licê ilçesinde karakol-kalekol yapımlarına karşı halk, TC ordusunun katliamcı zihniyetine karşı yaklaşık 1 ay boyunca direndi. TC ordusu hemen her gün Licê'deki çadırlara sabah saatlerinde ya da canları ne zaman isterse baskın yapmaya ve halka saldırmaya başladı. Saldırıları sonucunda Ramazan Baran, Hacı Akdemir, Abdullah Akkulu yaşamını yitirdi ve yaklaşık 10 kişi yaralandı. 13 Haziran'da IŞİD, Musul'u işgal etmesinin ardından Irak'ta iki kenti daha ele geçirdi.

Temmuz

IŞİD, 4 Temmuz'da Şengal'e saldırılarını yoğunlaştırdı. IŞİD 5 Temmuz'da Musul ve Telafer'de bulunan birçok mezar, türbe ve Şii camii dinamitle yerle bir etti. 15 Temmuz'da T. Kürdistanı'ndan halk, Kobanê'ye destek amaçlı Riha'nın Birecik ilçesinde yaklaşık 1 ay sürecek olan nöbet çadırı eylemi başlattı. Riha'nın dışında Qamişlo- Nisêbin sınır hattında da halka destek olmak için nöbet çadırı eylemi başlatıldı. Günler, çadır eylemleriyle ilerlerken 17 Temmuz'da IŞİD Kobanê'nin doğu ve batı cephesine saldırmaya başladı.



Saldırıları zaman geçtikçe büyümeye başlayınca 19 ve 22 Temmuz'da Rojava halkıyla dayanışma için Colemerg, Şirnex, Sêrt ve Amed'den Kobanê'ye yardım turları gönderildi. Çatışmaların azalması üzerine ve Temmuz ayı başında kurulan nöbet çadırlarının kaldırıldığına dair açıklama yapıldı.

Ağustos

Ağustos'un ilk haftalarından itibaren geldiğimiz sürece kadar Türkiye ve dünya basınına büyük, destansı bir direniş tarih sayfalarına geçti. 3 Ağustos'ta IŞİD'in Şengal'i işgal etmesiyle ortaya korkunç bir tablo çıktı. Bu tabloda yaklaşık 3 bin kişi katledildi. Şengal dağlarındaki trajedi uzun süre devam etti. Bu savaşta da en çok mağdur olanlardan biri çocuklardı. IŞİD, küçük çocukları yüzlerinde yarım kalan sıcak gü-lüşleriyle beraber diri diri toprağa göm-dü. 4 Ağustos'ta Şengal'de savaş üstün-lüğünü kazanan YPG-HPG, güvenlik koridorları oluşturdu. Bu koridorlardan yaklaşık 20 bin Êzidi Rojava'ya geçti; geri kalanlar ise Roboski, Silopi, Mêrdin ve Amed'de oluşturulan kamplara yerleştirildi.

HPG'nin Şengal hamlesi, tüm dünyada büyük sempati ve destek topladı; emperyalistleri planlarını değiştirmek zorunda bıraktı. Cezaa'da IŞİD ile YPG arasında Ağustos ayı boyunca süren çatışmada, YPG BİM savaşın bilançosunu açıkladı; 3'ü emir 473 çete üyesi öldürüldü, 52 YPG savaşçısı ölümsüzleşti. YPG'nin açıklamalarına göre; 2-7 Ağustos tarihleri arasında Şengal ve Rabia'da yaşanan çatışmalar sonucunda 170 IŞİD'li öldürülürken, 9 YPG'li şehit düştü. 8 Ağustos'ta Maxmur'da çıkan çatışmada, haber takibi yaptığı sırada **Deniz Fırat** şehit ölümsüzleşirken, 10 Ağustos'ta Fırat'ın cenazesi Wan'da toprağa verildi ve binlerce kişi Deniz'i, özgür bir gelecekte görüşme umuduyla ölümsüzlüğe uğurladı.

19 Ağustos'ta yine Amed'in Lice ilçesine bağlı Sîsê köyünde PKK komutanlarından Mahsum Korkmaz'ın (Êgit) heykeline ilişkin Lice Sulh Ceza Mahkemesi tarafından alınan yıkım kararının ardından sabah saatlerinde bölgeye operasyon yapan asker, halkın üzerine ateş açtı. Askerin açtığı ateş sonucu bir kişi hayatını kaybetti. 20 Ağustos'ta AKP hükümeti, T.Kürdistanı'nda sürekli gerçekleştirdiği elektrik kesintilerini bu sefer de Derik ve Kızıltepe'de uyguladı. Kesintileri protesto eden köylülere ise asker saldırdı.

Eylül

2011 Temmuz ayında kuruluşunu ilan eden Rojava kantonlarda savaşa rağmen inşa ediliyordu. 1 Eylül'de Qamişlo'da Mezopotamya Akademisi açıldı. Eylül'ün sonlarına doğru Pirsûs'ta bulunan Mürşitpınar Sınır Kapısı'nda ve Kobanê'ye sınır nokta olan Dewşan, Etmenak Qop, Elizêr köylerinde gece gündüz uykusuz nöbet direnişi başlatıldı. Büyük özveriyle ilerleyen direniş nöbetlerine, TC askeri ve polisi sürekli gaz bombalarıyla ve silahlarla saldırılar düzenledi; saldırılar sonucunda 70'e yakın

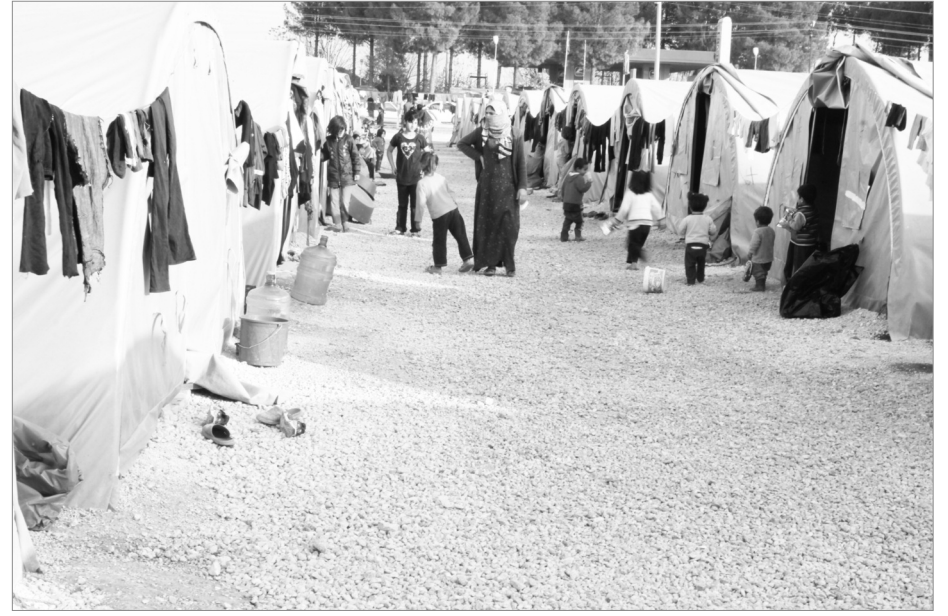
gözaltı gerçekleştirilirken, çok sayıda kişi de yaralanıyordu. 30 Eylül'de ise TC askeri, Pirsûs'un Kobanê'ye sınırı olan köylerde hendek kazımlarına başlayarak geçişleri engellemeye çalışmıştı. Eylül ayında ABD, IŞİD'e karşı müdahalede bulunulması için koalisyon oluşturmayı önerdi. Yaklaşık 10 ülkenin içinde olduğu koalisyonda Türkiye yer almadı.

Ekim

1 Ekim'de IŞİD ve TC askeri aynı karede haberi, Kürt halkındaki serhildan ruhunu körüklemeye başladı. Ekim'in başından beri her üç cephede şiddetli çatışmaların yaşandığı Kobanê'nin Miştenûr tepesine dönük çeteciler tarafından gerçekleştirilen 5 saldırının YPG/YPJ güçleri tarafından kırıldığı açıklanırken, 4 Ekim gecesinde Miştenûr tepesinde YPJ'li **Arîn Mîrkan**, IŞİD çetelerine dönük kahramanca fedai eylem gerçekleştirdi. 5 Ekim'de IŞİD'e karşı girdiği çatışmada MLKP Rojava savaşçısı **Suphi Necat Ağırnaslı** şehit düştü.

Kobanê'de çatışmaların yoğunlaşması ve geçişlerin izin verilmemesi üzerine T. Kürdistanı'nda büyük bir serhildan yaşandı. 6-8 Ekim Kobanê Serhildanı diye anılacak olan eylemler, KCK ve HDP'nin Kürt halkının sokaklarda olması gerektiği çağrısını yaptıktan sonra yoğunlaştı. Bir anda her yer Kobanê, her yer direniş alanına dönüştü. T. Kürdistanı'nda yaklaşık 35 şehirde büyük serhildanlar ve ölümler yaşandı. 3 gün boyunca yaşanan çatışmalardan hafızalara kazınan; 140 kişinin yaralanması ve 48 kişinin ölmesi oldu; ölüm ve yaralanmalar, tek başına asker ve polis kurşunlarıyla değil aynı zamanda Hizbullahçıların politikaları ile de bağlantılıydı. Bütün bunlar yaşanırken, devletin yaptığı en gerici hamlelerden biri 7-9 Ekim arasında

IŞİD'in saldırısıyla birlikte T. Kürdistanı'ndan çözüm sürecinin bittiğine dair yorumlar yapılmaya başlandı ve Karayılan, çözüm sürecinin artık son bulduğuna dair bir açıklama gerçekleştirdi. Demirtaş ise Öcalan'ın sürecin bittiğine dair açıklaması olmazsa sürecin uzayacağını söylemişti.



yaklaşık 7 ilde OHAL ilan etmesi oldu.

IŞİD'in saldırısıyla birlikte T. Kürdistanı'ndan çözüm sürecinin bittiğine dair yorumlar yapılmaya başlandı ve Karayılan, çözüm sürecinin artık son bulduğuna dair bir açıklama gerçekleştirdi. Demirtaş ise Öcalan'ın sürecin bittiğine dair açıklaması olmazsa sürecin uzayacağını söylemişti. Eylül aylarında başlayan çözüm süreci tartışmaları Ekim ayında Kobanê serhildanından sonra farklı bir boyut almaya başladı. AKP'nin sürecin biteceğine dair yaptığı açıklamalar ve yasalaştırıldığı "güvenlik paketi", HDP cephesinden olumsuz karşılanırken; barış gerçekleşene kadar sürecin devam edeceği vurgulandı. 29 Ekim'de, Rojava direnişine kulak tıkayan Peşmerge, 31 Ekim'de Mürşitpınar Sınır Kapısı'ndan Kobanê'ye geçti.

Kasım

Bu ay, gündeme tutuklama ve gözaltı ayı olarak girdi. Dünyada ilan edilen 1 Kasım Dünya Kobanê günü T. Kürdistanı'nda büyük mitinglere ve barış söylemlerine sahne olmuştu ama TC, Ekim serhildanından korktuğu için; "makul şüpheli" gerekçesiyle "temizlik" yapmaya başlayarak 894 kişiyi gözaltına aldı, 386 kişiyi tutukladı.

Kasım başlarında Kobanê'ye geçmeye hazırlandığı sırasında, bir uzman çavuş tarafından hedef alınarak vurulan **Kader Ortakaya** şehit düştü. Kader'in şehit düşmesi T. Kürdistanı'nda büyük bir öfkeyle karşılandı ve her yerde protesto eylemleri gerçekleştirildi. 10 Kasım'da Amed'de, bir araya gelen kadın kurumları "**25 Kasım Kadına**

Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü"nü Kobanê direnişini büyütme üzere sınıra gitti ve sınır, 25 Kasım'da bütün kadınların "**Kobanê'de Arînz, sınıra karşı Kaderiz**" sloganıyla birleştiği yer oldu.

29 Kasım'da açıklama yapan YPG BİM, IŞİD çetelerinin Kobanê'yi işgal etmek amacıyla başlattıkları saldırıların 76. gününde devam ettiğini söyleyerek, "**IŞİD, Rakka, Minbic gibi önemli merkezlerinden yaptıkları takviye güç ve ağır silah desteğiyle dün geceden beri Kobanê'nin güney ve doğu cephelerinden saldırı düzenlemektedir**" demişti.

Aralık

12 Aralık'ta yapılan açıklamada TKP/ML TİKKO savaşçıları direnişin parçasını olduklarını bildirdiler. MLKP Rojava savaşçısı **Sibel Bulut**'un Kobanê'de 12 Aralık'ta IŞİD çetecilerine karşı güney cephesinde yürütülen operasyonda yaşamını yitirdiği duyurulurken, Sibel Bulut'un anması Dersim'de binlerce kişi tarafından yapıldı.

20 Aralık'ta Şengal-Rojava koridorunun açılması için başlatılan operasyon kapsamında Rojava'nın Cezaa bölgesi ile Irak Kürdistanı tarafında 7 köy daha çetelerden temizlenirken yaklaşık bir aydır IŞİD işgali altında kalan Şengal'in en büyük kasabası olan Xanesor kasabası özgürlüğüne kavuştu. IŞİD çetecilerinin 15 Eylül tarihinden itibaren yoğun saldırılarla işgal girişiminde bulunduğu Kobanê'de sergilenen büyük direniş, IŞİD'in bölgeyi bir bütün olarak ele geçireceği üzerine yapılan hesaplara rağmen 23 Aralık'ta 100'ncü gününü doldurdu.

Rojava'da direniş ilmek ilmek örülürken; devlet, bu sefer de HÜDA-PAR eliyle Cizre'de katliam yaptı. YDG-H şahsında Kürt Hareketi'nin denetim kurduğu Cizre'de devlet provakasyon yaratarak "İslamcı" katillere 3 kişiyi öldürttü. Sonuç olarak; direnişle gözünü açan 2014, bir sonraki yıla direniş devr-etti. TC'nin ve emperyalistlerin uzun süreli hesapları göz önünde tutulduğunda, birkaç yılın daha bu tempo ile gideceğini görmek zor olmayorken; Kürtlerin de tüm dünyaya kanıtladıkları destansı direnişinin de yeni zaferlere gebe olduğunu söylemek için kahin olmaya gerek yok sanırız. Yani, yeni yılda da Kürde isyan, serhildan ve mücadele düşüyor.

“Dünya” kadar olayın yaşandığı 2014’ü geride bırakırken...

“Dünya” kadar olayın yaşandığı 2014’ü geride bırakırken, neler olduğuna göz atmak için bir panorama hazırladık. Ay ay öne çıkan olaylar ile bütün bir yılı etkileyen, hatta daha fazla bir süreyi etkileyecek olan gelişmeleri incelemenin anlaşılır bir yöntem olan öneminden yola çıkarak hareket ettik.

Ay ay dünyada olanlar

Ocak ayında Mısır’da gerçekleşen çatışmalarda en az 62 kişi yaşamını yitirdi. Irak’ı işgal eden ABD askerlerinin 2004 yılında direnişçilerin cesetlerini yakma fotoğrafları ortaya çıktı. Güney Sudan’da ülkedeki çatışmalardan kaçmak isteyenler Nil Nehri’nde boğuldu, en az 200 kişi yaşamını yitirdi. Güney Afrika’da yüz bin maden işçisi zam talebiyle platin madeni üretimini durdurarak greve çıktı. Nijerya’nın kuzeydoğusundaki Borno ve Adamawa eyaletindeki Hıristiyanlara dönük saldırılarda en az 99 kişi öldü.

Şubat ayında Brezilya’nın Rio de Janeiro şehrinde otobüs ücretlerine 10 sentlik zam yapılması üzerine ve Dünya Kupası’na milyonlarca dolar harcanmasına karşı “Zenginlere kupa, yoksullara hurda” şiarıyla eylemler yapılırken, yüzlerce kişi gözaltına alındı. Mısır’da 13 bin tekstil işçisi, çeşitli taleplerle greve çıktı. Güney Afrika’da Johannesburg’a yakın bir kaçak maden ocağında 200 işçi göçük altında mahsur kaldı.

Mart ayında Kırım Yüksek Konseyi’nde bölgenin Ukrayna’dan bağımsızlaşarak Rusya Federasyonu’na bağlanması için karar, 100 milletvekilinden 78’inin desteğiyle alındı. Birleşmiş Milletler Çocuklara Yardım Fonu (UNICEF) Gine’de 59 kişinin canını alan Ebola salgınının başkent Konakri’ye ulaştığını açıkladı.

Nisan ayında El Fetih ile Hamas arasındaki 7 yılı bulan bölünmüşlük, ortak hükümet kurma kararının alınmasıyla sonlandırıldı.

Mayıs ayında Ukrayna’nın Odessa kentinde hükümet yanlısı Sağ Sektör grubu sendika binasını ateşe verdi, 39 kişi yaşamını yitirdi. Afganistan’ın Badahşan vilayetinde aşırı yağış sonucu oluşan toprak kaymasında bir köyün toprak altında kalmasıyla en az 2100 kişi can verdi. Nijerya’da **Boko Haram** adlı örgüt 270 kız öğrencinin kaçırılma olayını üstlendi ve öğrencileri köle olarak satacağını açıkladı. Aynı örgütün Gamboru Ngala kasabasında yaptığı katliamda yüzlerce kişi katledildi. Mısır’da yüzde el-



liyi bulmayan katılım oranının olduğu Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde Sisi onların yüzde 96,7’sini alarak seçildi.

Haziran ayında Musul’u ele geçiren IŞİD çeteleri Türk Konsoloslugu’nu basarak 49 kişiyi rehin alırken, hilafet ilan etti ve Ebu Bekir Bağdadi’yi halife olarak duyurdu. Suriye’de katılım oranı yüzde 73,42 olan devlet başkanlığı seçimini onların yüzde 88,7’sini alan Beşar Esad kazandı. Brezilya’da dünya kupasının açılış kenti olan Sao Paulo’daki metro grevinde açılış stadına giden bütün yollar kapandı.

Temmuz ayında IŞİD’in Şengal’e yönelik saldırıları başladı. İsrail’in Gazze Şeridi’nde gerçekleştirdiği hava ve kara saldırılarında yüzü aşkın Filistinli katledildi. Britanya’da milyonların katılımıyla ülkede son yüzyılının en büyük grevi gerçekleştirildi.

Ağustos ayında Çin’de bir fabrikada yaşanan patlamada 65 işçi yaşamını yitirdi. KDP Peşmergelerinin çekilmesiyle IŞİD Şengal’de katliam yapmaya başladı. ABD savaş uçakları IŞİD mevzilerini vurdu. ABD’nin Ferguson kentinde 18 yaşındaki **Michael Browns** adlı siyahi gencin polis tarafından katledilmesine karşı yapılan eylemlere polis saldırdı. Filistinli ve İsraili heyetler Mısır’ın önerdiği iki aşamalı planı kabul etti.

Eylül ayında Ukrayna’daki çatışmalar nedeniyle yerinden olanların sayısının 1 milyonu aştığı açıklandı. Çatışmalarda 3.245 kişi yaşamını yitirdi. Ukrayna ile Rusya, Ukrayna’nın doğusunda kalıcı barış için anlaştı. IŞİD’in Kobanê kuşatması başladı. İskoçya’da bağımsızlık referandumunda yüzde 55 hayır çıktı. Peşmergeler Kobanê’ye doğru yola çıktı.

Kasım ayında İsrail askerlerinin Mescid-i Aksa ve Filistinlilere saldırmasıyla olaylar başladı. İsrail Kabinesi İsraili Yahudi Ulus Devleti olarak tanımla-

yan yasa tasarısını onayladı. ABD’de siyahi Michael Brown’u öldüren polise mahkeme tarafından ceza verilmeyince protestolar başladı. Toplumsal muhalefetin durulmayan merkezlerinden Yunanistan’a ise bu ayda öğrenci direnişleri damga vurdu. 500 üniversite ve lise öğrencileri tarafından işgal edildi. Günler süren bu işgal ile 1973 Politeknik Direniş’inin 41. yıldönümü denk gelince on binlerce öğrenci sokağa çıktı.

Aralık ayında ABD’de siyahi gençleri katleden polisler ceza verilmemesine karşı tepkiler artarken bir siyahi daha katledildi. 2 ABD’li polisi öldüren bir siyahi genç ise intihar etti. Suriye’de çatışmalarda ölenlerin sayısı 200 bini geçti. Taliban örgütü Pakistan’da bir okula baskın düzenleyerek 148 kişiyi öldürdü. Yunanistan’da altın madenine karşı çıkan binlerce kişi Skouries’te polisler karşı karşıya geldi. Ancak Aralık ayında Yunanistan’ı ateşe veren eylemler Alexis ve Romanos için gerçekleştirildi. 2008’de katledilen Alexis için sokağa çıkan binler, arkadaşı tutsak Nikos Romanos’un açlık grevi ile dayanışma mesajı verdiler. Buna tahammül edemeyen Yunan polisi ile kitlesel arasında günler süren çatışmalar yaşandı. Eylemlerin sonucunda Romanos serbest bırakıldı.

Emperyalistler arası çatışma 2015’e miras kaldı!

2014 yılında emperyalistler arası çatışmanın önemli bir merkezi Ukrayna’ydı. Ukrayna nezdinde açığa çıkan, batılı emperyalistlerin Ortadoğu, Ukrayna ve bunlar nezdinden Rusya’ya dönük hamleler yapmasıdır.

Aynı zamanda emperyalistlerin Doğu Avrupa’da “ucuz emek gücü” politikasının da somutlaştığı yer olan Ukrayna’da Swoboda Partisi gibi faşist partilerin etkinliğinin artması ve AB yanlısı yönelimle toplumsal muhalefete, işçi eylemlerine, sendikalara saldırması tesadüf değildi. ABD ve AB’nin etkisiyle kendi iktidar alanlarını kuran ve Rusya karşıtı olan örgütlerin yanında, Ukrayna’daki Rusya ve etkisindeki kesimler de boş durmadı.

Çatışmalar sırasında Kırım’ın bağımsızlığını ilan etmesi ve Rusya’nın hemen onu tanıması, Rusya’nın sürece olan etkisinin görünür haliydi. Yaşadıkları ekonomik ve bu bağlamda siyasi krizi yeni pazarlara yönelerek aşmak isteyen emper-

yalistlerin taşeronları aracılığıyla (en azından şimdilik) sıcak çatışmaları göze alarak dalaşlarını Ukrayna şahsında Doğu Avrupa’da da göstermeleri, yaşanacakların habercisi.

Emperyalistler açısından önemli bir konu da Kasım ayında Avusturya’da gerçekleştirilen **G-20 zirvesiydi**. Gayri safi yurt içi hasıla, Ukrayna Krizi ve Ebola salgınının konuşulduğu zirvede özellikle Ukrayna Krizi’nden dolayı Rusya ile diğer emperyalistlerin soğukluğu dikkat çekti. Dünya ekonomisinin yüzde 85’ine sahip G-20 ülkelerinin ülke ekonomilerine dair aldıkları kararların istihdam alanlarını artıracakları söylene de ucuz iş gücü, yoksulluk saldırılarının daha da artacağı ve krizlerin büyüyeceği G 20’nin doğasına uygun. Ayrıca Obama’nın Rusya’ya dönük Ukrayna’daki ayrılıkçı gruplara destek sağlandığı müddetçe ekonomik izolasyonun süreceğine dair söylem, sorunun 2015’e kalan ciddi miraslardan olacağını gösteriyor.

Emperyalistlerin diğer bir politik yönelimi ise enerji kaynaklarıdır. Emperyalist tekeller, su kaynaklarını ele geçirmek için birçok ülkede yağma ve talan politikalarıyla hareket ederken, özellikle Ortadoğu’daki dengeleri belirleyen durumda olan petrolün yaşanan krizin etkisiyle fiyat olarak düşüşü tartışmaları da beraberinde getirdi.

Ezilenler: “Nefes alamıyoruz!”

Emperyalistlerin aralarındaki çatışma ve bununla daha da artan saldırıları sürerken ezilenler cephesinde de isyan hareketleri büyüyor. Özellikle Dünya Kupası’nın gerçekleştiği Brezilya’da Kupa için milyonlarca dolar harcanmasına tepki duyan kitleler ile ABD’nin Ferguson bölgesinde siyahilere dönük polis saldırıları on binlerce insanı “Nefes alamıyorum” şiarıyla sokağa döktü.

Ferguson’un, ABD’nin ilk siyahi başkanı diye propaganda edilen Obama’nın Başkanlık dönemine denk gelmesi önemli bir ayrıntı. Siyahilere dönük ırkçı uygulamaların özellikle yoksul yerlerde daha da yoğunlaştığı ve son süreçte de çok sayıda siyahi genci katleden polislerin cezasız kalışı on binlerce ABD’linin öfkesini sokağa yansıtmasını getirdi. Brezilya’da ise devletin kemer sıkma politikalarına ve yoksulluğun sınıra dayanmasına rağmen Dünya Kupası’na milyonlarca dolar harcanmasına karşı kitlesel eylemler gerçekleştirildi. Kupa maçlarının yaklaşmasıyla artan eylemlere dönük devletin saldırganlığı da şiddetlendi. Kupa eylemlerinin yanında özellikle ulaşım sektöründe çalışan işçilerin gerçekleştirdiği grevler hayatı ciddi anlamda etkiledi.

Emekçilerin ekonomik saldırılara karşı kitlesel eylemler yaptığı iki diğer önemli yer de Belçika ile Arjantin’di. Belçika’da yine devletin kemer sıkma politikalarına 120 bin işçi emekçi sokağa çıktı. Arjantin’de de devletin yaşadığı ekonomik krizi halka ödetme politikasına karşı kitlesel eylemler gerçekleştirildi.



Dersim'de militanlardan eylem

Dersim: Yerel kaynaklardan edindiğimiz bilgilere göre; Dersim'de TKP/ML TIKKO Militanları bombalı pankart eylemi gerçekleştirdi. Bilgiler haber değeri taşıdığı için sizlerle paylaşıyoruz.

22 Aralık akşam saatlerinde Dersim'de, Kobanê direnişini selamlayan TKP/ML TIKKO militanları; Yenimahalle'de 2 ayrı noktaya, Kobanê direnişini selamlayan bombalı pankart astı. Bölge halkı tarafından da alkışlarla sahiplenildi. Balkonlardan izlemeye çıkan halk, militanları büyük bir coşkuyla karşıladı. Ayrıca edindiğimiz bil-

giler arasında, militanlar pankart asımında yol kontrolü de gerçekleştirdi bulunuyor. Eylemlerini sorunsuz bir şekilde gerçekleştiren militanlar, eylemi kendi iradeleriyle sonlandırarak alandan çekildi.

Eylemden uzun bir süre sonra eylem alanına gelen polis, bombalı pankartları fünye ile patlattı.



Aralık, katliam ve direnişlerin adıdır!

H. Merkezi: 19-22 Aralık Hapishaneler Katliamı'ndan, Maraş'a, Roboski'ye TC'nin Aralık ayı katliamları birçok ilde protesto edildi.

ŞİRNEX-ROBOSKİ

Roboski Katliamı'nın yıldönümü nedeniyle şehre gelen ve aralarında HDP/HDK heyeti, Özgür Sanat Girişimi, Partizan ve Yeni Demokrat Gençlik faaliyetlerinin de bulunduğu kitleyi her sokak başında barikatlar karşıladı, daha sonra da yüreği yanık Roboski'ye doğru yol aldılar. Burada ailelerle buluşarak Roboski Meydanı'nda biraraya gelen kitle, yapılan konuşmaların ardından 34 genci mezarı başında ziyaret etmek üzere Roboski Mezarlığı'na aktı.

İSTANBUL

* **Saraçhane:** Fatih'te Saraçhane Parkı'nda biraraya gelen binlerce kişi, "Roboski'yi unutmayaçağz" dedi. Polisin, öncesinde anlaşma sağlanmış olmasına rağmen Valilik emri ile kitlenin yürüyüşüne izin vermemesi üzerine kitle açıklamayı parkta okudu. İlk olarak DBP Eşbaşkanı **Emrullah Bingül**, "Yürüyüşe engel olan Vali, bundan sonra engel olamayacaksınız, hazırlıklyz" dedi.

* **İkitelli:** İkitelli halkı ve devrimci kurumlar 21 Aralık Pazar günü 19-22 Aralık ve Maraş Katliamı'nı protesto etti. "19 Aralık cezaevi katliamı ve Maraş katliamını unutmamak, unutturmayacağız" pankartı ile İkitelli Cemevi önünde toplanan kitle ajitasyon ve sloganlarla yürüyüşe başladı. Yürüyüşünü tüm devrim şehitleri nezdinde saygı duruşu ve basın açıklamasıyla sonlandıran kitle sloganlarla eyleme son verdi.

* **1 Mayıs Mahallesi:** Partizan'ın da içerisinde yer aldığı HDK bileşenleri 21 Aralık Pazar günü 1 Mayıs Mahallesi Karakol Durağı'nda bir araya gelerek "Maraş'tan Roboski'ye katleden devlet, çare halkların ortak mücadelesindedir" şiarıyla Son Durak'a kadar yürüyüş gerçekleştirdi.

* **Gülsuyu:** Gülsuyu-Gülensu Gençlik Komisyonu 23 Aralık günü Gülsuyu Mahallesi'nde 19 Aralık Katliamı'nı anmak için "Su Damlasına Sığıdırılan Yaşam" isimli belgeselin gösterimini yaptı. Gülsuyu-Gülensu Güzelleştirme Derneği'nde, akşam saatlerinde gerçekleştirilen gösterimde ilk önce tüm devrim şehitleri şahsında saygı duruşu yapıldı. Ardından belgesel izlenerek katliam ve buna karşı direniş

katılımcılara aktarıldı.

ANKARA

78'liler Girişimi, PSAKD, İHD, HDP, HDK'nin çağrısını yaptığı eylem Yüksel Caddesi'nden başlayıp, Sakarya Caddesi'nde yapılacak basın açıklaması ile sonlandırılacaktı ancak barikat kuran polis, trafiği bahane ederek yürüyüşü engelledi. Polis barikatı önünde bir basın açıklaması gerçekleştirildi. **ESP, Partizan, Yeni Demokrat Gençlik** de eyleme katıldı.

İZMİR

Demokratik Alevi Derneği (İDAD) Maraş katliamını protesto etti. Konak eski Sümerbank önünde yapılan eylemde "Dersim, Maraş, Sivas, Roboski Unutulmaz Hiçbiri" pankartı bulunurken yerlere de mumlar yakıldı. Katliamda yaşamını yitirenler için saygı duruşu yapıldı. Ardından katliamın canlı tanıklarından **Süleyman Deprem** bir konuşma yaptı. Deprem, tarihi katliamlarla dolu TC devletinin Alevileri her zaman katlettiğini vurgularken Türk-İslam sentezci tekçi zihniyetin katliamı gerçekleştirdiğini söyledi. Eyleme **HDP, DBP, Partizan, SDP** gibi kurumlar da katıldı.



BURSA

24 Aralık günü Kent Meydanı'nda Maraş Katliamı protesto edildi. Kitle adına konuşan Bursa Alevi Kültür Derneği Başkanı **Hüseyin Kalkan** Roboski katliamına da değindi ve "Dini, dili, ırkı, rengi, cinsiyeti ne olursa olsun, insanlıktan zerrece nasibini almış herkesin bu katliamı lanetlemesi gerekmektedir" dedi.

KOCAELİ

HDK Kocaeli Gençlik Meclisi'nin çağrısıyla Kocaeli Üniversitesi'nde Roboski Katliamı anması gerçekleştirildi. Rektörlük önünde başlayan sessiz yürüyüş, Sosyal Tesisler'de tamamlandı. Kürtçe ve Türkçe yazılan pankartın arkasında öğrenciler, yürüyüş sırasında sembolik cenaze taşıdı. Yer yer "Şehid Namirin" sloganları atıldı. Öğrenciler, Sosyal Tesisler'e yürüyüş sırasında, katliama sessiz kalınmaması için doğaçlama

bir tiyatral gösteri gerçekleştirdi. Anma sonunda öğrenciler adına Türkçe ve Kürtçe basın açıklaması okundu.

DERSİM

Maraş ve Roboski katliamlarının yıldönümünde **Yeni Demokrat Gençlik** Dersim'de eylem gerçekleştirdi. 26 Aralık günü Sanat Sokağı'nda toplanan YDG'liler, "Maraş'tan Roboski'ye, katil devlet hesap verecek!" pankartı ve meşaleleriyle yürüyüş gerçekleştirdi. Seyit Rıza Meydanı'nda yapılan basın açıklamasının ardından eylem sona erdi.

ERZİNGAN

26 Aralık günü **Partizan** ve **YDG'nin** de aralarında olduğu **Erzincan Demokrasi Bileşenleri** Maraş, 19 Aralık ve Roboski katliamlarını protesto etmek için bir araya geldi. Eski Erzincan Otogarı'nda toplanan kitle, Cumhuriyet Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Eylem sivil faşistlerin provokasyonu ile engellenmeye çalışıldı. Ancak polis ve sivil faşistlerin provokasyon yaratma girişimlerine rağmen tiyatro gösterimine geçildi.

Tiyatro gösterimi sırasında çevik kuvvet kitleyi çembere alarak biber gazı ve copla müdahale edip dağıtmaya çalıştı. Ara sokaklara dağılan kitleye sivil faşistler ve çevik kuvvetin saldırısı devam etti ve birçok kişi yaralanarak hastaneye kaldırıldı, 1 kişi de gözaltına alındı. Saldırı nedeniyle oturma eylemine geçen kitle gözaltına alınan kişinin derhal serbest bırakılması talep etti. Ardından oturma eylemi sonlandırıldı.

MÊRDÎN

KESK Şubesi tarafından 25 Aralık günü Maraş Katliamı anması gerçekleştirildi. Devrim ve demokrasi şehitleri için saygı duruşuyla başlayan anma, katliama ilişkin sendikanın açıklamasıyla devam etti. Ardından Maraş anısına bir sinevizyon gösterimi yapıldı. Etkinlik KESK Müzik Topluluğu'nun dinletisiyle son buldu.

RİHA

* **Weranşer:** DBP ilçe binasından Maliye Parkı'na yürüyüş düzenlendi. Açıklamada "Unutmayalım Roboski'de yaşanan katliam, Kürt halkının yüzyıllık kaderinin bir parçasıdır" denildi.

İZMİR

HDP'nin düzenlediği ve aralarında **Partizan, Yeni Demokrat Gençlik** ve **Yeni Demokrat Kadın**'in bulunduğu birçok kurumun katıldığı bir eylemle Roboski Katliamı protesto edildi. Konak Pier önünden eski Sümerbank önüne alkış ve zılgıtlarla yürüyen kitle adına yapılan konuşmada "Failler saraydadır, hesabını soracağız" denildi.

"İdris Başaran serbest bırakılsın!"

İstanbul: İHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu, 145. haftasında Galatasaray Meydanı'nda F tipi tecridi protesto etmek için biraraya geldi. "Tecrit öldürür, dayanışma yaşatır", "Hasta mahpuslar yalnız değildir", "İnsan, haklarıyla insandır" gibi sloganlar atan İHD'liler bu hafta, hasta tutsak **İdris Başaran**'ın durumuna dair açıklamada bulundu.

İHD adına basın açıklamasını yapan **Ümit Dolu**; İdris Başaran'ın durumunun gün geçtikçe kötüye gittiğini dile getirerek, Başaran'ın 94 yılında gözaltına alınıp ağır işkencelerden geçtiğini ve yaklaşık 20 yıldır hapishanelerdeki kötü koşullar nedeniyle birçok hastalığa yakalandığını açıkladı. Dolu'nun ardından, İdris Başaran'ın babası **Mehmet Emin Başaran** söz aldı ve bütün hasta tutsakların serbest bırakılmasını istedi.

"Beni ilk arayacağınız yer JİTEM olsun"



İstanbul: Cumartesi Anneleri'nin 509. haftasında **Mehmet Özdemir**'in akıbeti soruldu. Roboski katliamının da protesto edildiği eylemde ilk olarak konuşan Özdemir'in yeğeni **Allahverdi Tuğra** onu hala umutla beklediklerini dile getirerek, parlamentoda bulunan milletvekillerinin de bu suça ortak olduğunu söyledi. Daha sonra, **Murat Yıldız**'ın annesi **Hanife Yıldız** Roboski ailelere selam göndererek, "Yanlarında olmak isterdik" dedi.

Mehmet Özdemir'in oğlu **Cafer Özdemir**'in mektubunun okunmasının ardından haftanın açıklamasını okuyan **Hatice Kalpaklı** polislerin, "Son gözaltısında kendisine 'Bir daha seni alırsak öldüreceğiz' diye tehdit edilmişti. Özdemir de ailesine, 'Gözaltına alındığımda beni ilk arayacağınız yer Saraykapı'daki JİTEM olsun' uyarısında bulunmuştu" dedi.

“Aliş için buradayız”

H. Merkezi: Kayseri Adliyesi'nde görülen ve sanık polislerden Mevlüt Saldoğan'ın katılmadığı **Ali İsmail Korkmaz** davasında karar duruşması 21 Ocak 2015'e ertelendi.

Duruşmada baroların katılması ve tahkikatın genişletilmesi yönündeki talepler reddedildi. Duruşma sonrasında aile ve avukatlar açıklama yaptı. **Gürkan Korkmaz** “Biz bugün karar bekliyorduk ancak Saldoğan mahkemeye gelmediği için karar açıklanmadı” dedi. Dava sonrası Anne **Emel Korkmaz**, “Bugün karar çıkmasını umuyorduk fakat katillerden birinin hastalanacağı tutmuş bugün. 21 Ocak'ı bekleyeceğiz. Er geç Alişim'in, çocuklarımızın hesabını mutlaka soracağız ve onları en ağır şekilde yargılayacağız inşallah” dedi.

Abdullah Cömert davasında son gelişme

H. Merkezi: Abdullah Cömert'in avukatı **Hatice Can**, eksik soruşturma yürütüldüğü gerekçesiyle Anayasa Mahkemesi'ne başvurdu. Avukat, Cömert'i öldüren gaz bombasını atan polis **Ahmet Kuş**'un yanı sıra zırhlı araçta görevli diğer polisler ve emri verenlerin yargılanmasını istedi. Can'ın bu konuda daha önce mahkemeye yaptığı başvurular takipsizlikle sonuçlanmıştı.

Mehmet Ayvalıtaş mahkemesi ertelendi

H. Merkezi: Mehmet Ayvalıtaş'ın ölümüyle ilgili dava yeniden ertelendi. Anadolu Adliyesi 8. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen duruşmada; avukatların sanıkların tutuklaması talebini reddeden mahkeme, duruşmayı 25 Mart 2015'e erteledi.

Baba **Ali Ayvalıtaş** ise, “Bir Mehmet kaybettim, binlerce Mehmet kazandım. Bir Berkin kaybettik, binlerce Berkin kazandık. Bir Ali İsmail kaybettik, binlerce Ali İsmail kazandık. Ama Türkiye'de adaleti kaybettik. Adalet yok, hâkim yok, savcı yok. Oyun çocukları bile şu anki adaletten daha iyi adalet sağlar” diye konuştu.

“Berkin'e hakaret” davası başladı

H. Merkezi: Berkin Elvan'ın öldürülmesinin ardından Facebook sayfasından Berkin Elvan'a küfrederek hakarete bulunan polis memuru U.Ç. hakkında “suçu ve suçluyu övmek” gerekçesiyle açılan davanın ilk duruşması İstanbul 51. Asliye Ceza Mahkemesi'nde görüldü. Karaman'a tayini çıkartılan U.Ç. duruşmaya katılmazken, Elvan'ın anne ve babası duruşmada bulundu.

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Artvin-Borçka Şehitleri: Kış gelmeden hazırlıkları yapan Proletarya Partisi savaşçıları, Nilüfer Atav'ın nöbette olduğu bir gün kolluk kuvvetleri

nin yoğun kuşatmasını fark edip çatışmaya başlar, asker geri püskürtülür.

Birlik çatışma bölgesini terk ederken, **Nilüfer Atav** ve **Adem Asal** birlikten ayrı düşerler. İlişkiye geçmek için tüm olanaklarını kullanırlar

fakat 3 Ocak 1994 tarihinde Artvin-Borçka Uğur köyünde kolluk kuvvetleri ile tekrar karşılaşırlar. Çıkan çatışmada Atav ölümsüzleşirken Asal yaralı olarak tutsak düşer ve 9 Ocak'ta işkencede katledilir.

Cizîre düşmanlığı, bir devlet politikasıdır



Şirnex-Roboskî'de 34 Kürt gencinin TC uçakları tarafından bombalarla katledilmesinin 3. yıldönümü protestolarının gerçekleştiği şu günlerde yine Şirnex'te ama bu kez Cizîre'de katliam yaşandı. Şehir günlerdir kolluk kuvvetlerinin ablukasında kaldı ve geceli gündüzlü çatışmalar yaşandı.

Şengal'in özgürleştirilmesi için başlatılan operasyonlarda şehit düşen YPG'liler için açılan taziye çadırına girecek provokasyon yaratmak isteyen Hüda-Par ile YDG-H ve YDGK-H arasında çatışma çıkmış, zaten bekleyişte olan kolluk kuvvetlerinin de devreye girmesiyle çatışmalar günlere yayılmıştı. Çatışmalarda Hüda-Par'lı bir saldırgan ve biri çocuk 2 yurtsever genç (**Yasin Özer** ve **Barış Dalmış**) yaşamını yitirdi. Biri ağır olmak üzere onlarca kişi yaralandı. (Gazetemiz yayına hazırlanırken Cizîre'deki gerginlik ve çatışmalar sürüyordu.)

Bu çatışmaların hem Kürt özgürlük mücadelesinin yaşam bulduğu 30 yıl boyunca TC devletinin zulmünün hiç eksik olmadığı Botan bölgesinin önemli merkezlerinden biri olan Cizîre'de (ve özellikle Nuh Mahallesi'nde) yaşanmasının hem de Hüda-Par'ın devreye sokulmasının özel bir anlamı vardır.

Cizîre ve özellikle de **Nuh Mahal-**

lesi, Kürt özgürlük hareketinin etkin olmakla kalmayıp kendi öz yönetimini inşa ettiği ve hareketin gençlik yapılanmasının (YDG-H ve YDGK-H) elinde bulunan bölgelerden biridir. Güvenliğinden mahallenin sorunlarına kadar birçok konu mahalle içerisinde çözülmekte ve bu durum bir süredir ne kolluk kuvvetleri ne de herhangi bir resmi kurumu aracılığıyla bölgeye girebilen devleti rahatsız etmekteydi.

Bu bir devlet politikası!

Bu rahatsızlık kendisini son zamanlarda ilk olarak ilçe kaymakamının tehditlerinde gösterdi. Çatışmaların ardından bir açıklama yayımlayan YDG-H ve YDGK-H, ilçe kaymakamının “Halkın kendi öz gücü ile savunduğu mahallelere ne pahasına olursa olsun gireceğini belirttiğini, hatta hava destekli operasyon tehdidinde bulunduğunu” söyledi. Keza yine çatışmaların ardından Konya'da bir açıklama yapan Başbakan **Ahmet Davutoğlu** da “belli ilçelerde PKK'nın tekeli, tek tip anlayışlarına izin vermeyeceklerini” söyleyerek bu konudaki rahatsızlıklarının yeni olmadığını kanıtlıyordu.

Diğer yandan Hizb-i Kontra bozuntusu Hüda-Par'ın AKP tarafından cepte tutulan sivil faşist güç olduğu, 6-8

Ekim Kobanê Serhildanı sürecinin ardından bir kez daha kanıtlanmış oldu. Bu saldırıdan 4 gün önce AKP'nin kodamanlarından **Bülent Arınç**, Hüda-Par'a resmi bir ziyaret düzenlemiş ve bu saldırının ardından da “HÜDA-PAR'ı evlerine giderek yakmak istedikler, HÜDA-PAR mazlum ve mağdurdur” diyerek Hüda-Par'ı sahiplenmeye devam etmiştir. Arınç'ın bu dilinin AKP yandaşı medyaya yansımaları ise “PKK'lılar dindar insanların evlerini ateşe verdi” şeklinde olmuştur.

Sonuç olarak belirtmek gerekir ki; Cizîre'de planlanan bu karanlık oyunun temel hedeflerinden biri, Kürt halkının kendi öz yönetim adımlarını baltalamak iken bir diğeri de Kürt halkına yönelik ırkçılık din kisvesi altında tırmandırılmaya çalışmaktır. Kobanê Serhildanı'nın ardından hemen her gün T. Kürdistanı'na baskın ve operasyonlar düzenleyen, gözaltı-tutuklama zulmü ve infazlarla özellikle Kürt hareketinin en militan kesimi olan gençlik kadrolarını hedef alan devletin Cizîre'ye düşmanlığı, bu politikasının bir devamı niteliğindedir.

RedHack, Aliş ve Ethem için hackledi

H. Merkezi: Ali İsmail Korkmaz'ın Kayseri'de görülen duruşması öncesi “Ali İsmail'e atılan son tekme unutmamak, hesap verme sırası sizde” diyen **RedHack**, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı'nın **Şiddet Önleme ve İzleme Merkezi**'ni hackledi. “Hak yerini bulana kadar hack devam edecek” diyen RedHack, hacklediği sayfanın ekranından Ali İsmail için hazırlanan bir belgeselin gösterimini de gerçekleştirdi.

RedHack ayrıca Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı **Melih Gökçek**'in **Ethem Sarıgül** ile ilgili attığı tweet'in ardından, Ankara Büyükşehir Belediyespor (Osmanlıspor) ve AŞTİ'nin web sitelerini hackledi.

“Yırca'nın inadiyla mücadeleye”

İstanbul: 28 Aralık Pazar günü **İstanbul Kent Savunması** ve **Kuzey Ormanları Savunması**'nin çağrısıyla “Marmara için savunma vakti” şiarıyla binlerce kişi, polis ablukasına rağmen **Marmara Kent ve Doğa Mitinği** için Altyol'da biraraya geldi. Türkiye'nin birçok yerinden gelen forum ve dayanışma örgütleri de renkli dövizleri ile eyleme renk kattı. Bahariye Caddesi Süreyya Operası önünde toplanan kitle “Marmara için savunma vakti”,



“İstanbul için savunma vakti”, “Rantınız batsın”, “Yırca'nın inadiyla mücadeleye” vb. yazılı dövizler taşıdı. Oldukça coşkulu olan mitingde Gezi İşyanı'nda şehit düşenler de unutulmadı. Sloganlar eşliğinde Altyol'a doğru

yürüyüşe geçen kitlenin önü polis ve panzerler tarafından kesildi. DDSB'nin de eyleminin olduğu anda gerçekleştirilen yürüyüşte DDSB kitleleri “Bu daha başlangıç, mücadeleye devam” sloganları ile miting kitlelerini karşıladı. Yürüyüşün ardından kitle Boğa'da kürsü kurdu. Eylemde katılan forum ve çevre dernekleri adına yapılan açıklamayı **Mücella Yarıpıcı** okudu. “Bizden aldıklarımızı geri alma vaktidir” denilen konuşmaların ardından kitle Yoğurtçu Park'ına doğru yürüyüşe geçerek eylemi sonlandırdı.

Şerzan Kurt davası

H. Merkezi: 12 Mayıs 2010 tarihinde Muğla'da polis kurşunuyla vurulan ve yaşamını yitiren üniversite öğrencisi Şerzan Kurt davasının üçüncü duruşması Eskişehir 1. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü. Savunma yapan sanık polis Gül-

tekin Şahin, "O gün orada başka silah kullananlar da vardı. Niye ben buradayım" dedi. Aranın ardından yeniden başlayan duruşmada mahkeme, Yargıtay'ın "bozma" kararına uydu. Sanık polislin tutuklanma talebini reddeden mahkeme, duruşmayı 20 Şubat 2015'e erteledi.



Üniversitelerde "paket"le beslenen kolluk!

Şiddet tekeli elinde bulunduran devlet, ırkçı saldırılar ve kolluk şiddetini kendisine muhalefet eden tüm toplumsal kesimlere yönelik olarak her fırsatta kullanmaktadır. Özellikle de son süreçte üniversitelerde polis ve faşist gruplar, neredeyse her hak talebi ya da gerçeği haykırma eyleminin, saldırı pozisyonunda beklemekte ve saldırmaktadır.

Son 2 yıl içerisinde üniversitelerde; muhalif öğrencilere yönelik sistematik bir biçimde gerçekleşen bıçaklı, satırlı saldırılar devam ederken son olarak Çukurova Üniversitesi'nde polis saldırıya uğrayan

öğrencilere, "ne yaparsanız yapın" diyerek faşist grup ile ortak çalışmasının ayrı bir örneğini sergilemiştir. Düşünün ki bir gün içerisinde 6 üniversitede polislerin ve faşistlerin saldırısına maruz kalmıştır. Bir gün içerisinde üniversitelerde böyle bir saldırı oluyorsa/yaşanıyorsa, oluşan korku duvarının giderek büyüdüğünü ifade etmek gerekir. Yine Türkiye genelinde saldırıların bu dönemde artış göstermesi ise bunların organizeli olduğuna işaret etmektedir. Çünkü geçtiğimiz Aralık ayında; Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Erzurum Atatürk Üniversitesi, Maraş Sütçü İmam Üniversitesi, İzmir Ege Üniversitesi, Artvin Çoruh Üniversitesi, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi ve Afyon Kocatepe Üniversitesi'nde birçok saldırı gerçekleştirildi.

Saldırıları, Amed Dicle Üniversitesi'nde Hizbul-kontra işbirliğiyle gerçekleşirken; Ankara Üniversitesi, Isparta Süleyman Demirel Üniversitesi, Muş Alparslan Üniversitesi, Düzce Üniversitesi, Kocaeli Üniversitesi, Maraş Sütçü İmam Üniversitesi, Adana Çukurova Üniversitesi ve İzmir Dokuz Eylül Üniversitesi'nde faşist gruplar ve kolluk kuvvetleri ile saldırılmıştır.

Unutturulmak istenenlere inat

Ve Aralık ayı bitti. Aralık ayı bu ülkenin ezilenleri için "katliamlar ayı" demektir. Maraş, hapishaneler ve son olarak Roboski katliamları bu soğuk ayı biraz daha soğuk hatırlamamıza sebeptir.

Her yıl bu dönemlerde üniversitelerde faşizmin yükselmesi neredeyse olağan bir hal almışken bu dönem bu saldırılar hem çok daha yaygın hem de çok daha organize bir şekilde gerçekleşiyor. Bu durum Türkiye'nin siyasal ikliminden özellikle de son birkaç yıl içerisinde olanlardan bağımsız değil kuşkusuz.

Çünkü gelişen bir muhalefet vardır ve bu muhalif yapının temeli olan gençlik mücadelesi giderek büyümektedir. Ve bu büyümeye paralel olarak da devlet

Aralık ayında; Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Erzurum Atatürk Üniversitesi, Maraş Sütçü İmam Üniversitesi, İzmir Ege Üniversitesi, Artvin Çoruh Üniversitesi, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi ve Afyon Kocatepe Üniversitesi'nde birçok saldırı gerçekleştirildi.

"sınırsız yetkiler" ile donattığı kolluk kuvvetleri ve beslemelerine olanak sağlayarak zemin hazırlamaktadır.

Üniversiteler tarihten gelen ilerici misyonu ve mücadele geleneği ile AKP için her zaman tehlikeli bir yer oldu. Üniversiteler AKP hükümetinin en güçlü olduğu dönemlerinde bile en çok zorlandığı, girmekte zorluk çektiği alanlardı. Temsilcilerinin, bakanlarının rahat rahat gidemediği; özelleştirilme politikalarına karşı ciddi tepkilerin olduğu bir alan olan üniversiteler, uzunca bir süredir AKP ve sermayenin hedefindedir. Bugün ise özellikle Gezi ve Kürt özgürlük bağlamında sıkışan AKP için kritik bir hedefdir. Üniversitelerde çok daha görünür olan polis varlığı, özel güvenlik paketi ve tabii ki yandaş rektörler eliyle yürütülen disiplin soruşturmalarının sayısının artırılması, bu hedefe yönelik. Ancak üniversiteler hala AKP'nin politik olarak en zayıf olduğu yerlerdir.

Güvencesiz "güvenlik"

Yeni Güvenlik Yasasıyla sokağa çıkmayı yasaklamaya çalışan AKP'nin söylemleri ve politikaları da, sivil faşistlerin sokağa çıkan insanlara saldırmalarının yanında ortağı polise de sokağa çıkan insanlara karşı sınırsız bir şiddet yetkisi veriyor.

Üniversitelerdeki faşist saldırıları da böyle okumak gerekir. Çünkü bu saldırıları; AKP hükümetinin toplumu kutuplaştıran politika ve söylemlerinden ayrı düşünmemek gerekir. Faşist saldırılara karşı geliştirilen direnişler saldırıların amaçlarına ulaşmasını engelliyor. Türkiye'de AKP ve R.T. Erdoğan eliyle kutuplaşma devam ettikçe, bu çatışma dinamikleri de artacak. Ayrıca ülkedeki siyasetin seyri böyle devam ederse, ki edecektir, üniversitelerde ortaya çıkan bu çatışma dinamiğinin ülkeye de yayılması mümkündür.



ANKARA

Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesi'nde okuyan bir kadının iki faşist tarafından saldırıya uğramasını protesto etmek için İletişim Fakültesi önünde toplanan kadınlara önce sivil faşistler, ardından polis saldırdı.

İletişim Fakültesi'nde biraraya gelen kadınlara faşist bir grup tarafından linç girişiminde bulunuldu. Saldırının ardından okula giren çevik kuvvet polisleri de "Gazi faşistlere mezar olacak", "Kadın, yaşam, özgürlük" sloganları atan kadınlara plastik mermi ve biber gazıyla saldırdı.

KOCAELİ

Roboski katliamının 3. yıldönümünde katliamı kınamak için Kocaeli Üniversitesi'nde stant açan öğrencilere polis 23 Aralık günü saldırı gerçekleştirdi. Öğrencilerin stant açmasının ardından, HEPAR üyesi ırkçı faşistler, stant açan öğrencilerin bulunduğu alanda bildiri dağıtmaya başladı. Grubun Roboski için stant açan öğrencilere saldırmalarının ardından ÖGB ve çevik kuvvet polisi de saldırıya eşlik etti.

24 Aralık günü ise Kocaeli Üniversitesi'nde devrimci, demokrat, yurtsever öğrenciler standı yapılan saldırı nedeniyle basın açıklaması gerçekleştirdiler. Basın açıklamasının ardından Anadolu Gençlik Derneği'ne yapılan müdahaleye polis saldırdı. Polisin öğrencilere saldırmalarıyla birçok öğrenci gözaltına alındı.

MARAŞ

Sivil faşistlerin Kürt öğrencileri hedef alarak günlerce saldırdığı Maraş Sütçü İmam Üniversitesi'nde sivil faşistlere müdahale etmeyen polis, üniversiteye girecek bu duruma tepki gösteren 60'tan fazla öğrenciyi gözaltına aldı. Polisin bu saldırısında çok sayıda öğrenci yaralandı.

Saldırıda faşist gruplar polisle işbirliği halinde Fen Edebiyat Fakültesi kantinini sardı. Ardından yüzlerce çevik polis gaz bombaları ile öğrencilere saldırdı; kantinde direnişe geçen öğrenciler, kapının ardına barikatlar kurarak bir süre direndi ancak polis camları kırarak içeri girdi.

ADANA

25 Aralık günü Çukurova Üniversitesi'nde gerçekleştirilen Maraş ve Roboski anmasına sivil faşistler saldırdı. Faşist grup, polis koruması altında tek bir getirecek fakülteleri gezerek tehditler savurdular. Faşistleri Güzel Sanatlar Fakültesi'ne almayan 5 öğrenciyi ise yine faşistler tarafından saldırdı. Polisin faşist gruba herhangi bir müdahalesi olmazken devrimci, yurtsever öğrenciler ise akşama kadar slogan ve halaylarla bekleyişini sürdürdü.

DEÜ: İşgal, direniş, serhildan!



Dokuz Eylül Üniversitesi'nde geçtiğimiz haftalarda Kobanê eylemlerine yönelik saldırıların ardından polis, sivil faşistleri 24 Aralık günü tekrar devreye soktu. Ancak DEÜ öğrencileri saldırıları püskürterek faşistleri Dokuzçesmeler Kampüsü'nden dışarı attı. Bu yenilgiyi hazmedemeyen düşman bir kez daha 25 Aralık günü saldırdı.

Gün boyu faşistlere ve onları kollayan kolluk kuvvetlerine karşı aralarında **Yeni Demokrat Gençlik** faaliyetçilerinin de bulunduğu öğrenciler slogan ve marşlar eşliğinde Yabancı Diller Yüksekokulu önünde bekleyişini sürdürdü. Sivil faşistlerin saldırısı ile aynı anda polis de gaz fişekleri ve plastik mermilerle öğrencilere saldırdı. Kitle, polis ve sivil faşistlere taş, soda şişeleri ve havai fişeklerle karşılık vererek, DEÜ kafeteryasına çekildi ve işgal eylemine başladı. Dayanışmayı büyütmek için Ege Üniversitesi öğrencileri de YDY önüne geldi. Faşistlerin okulu terk etmesiyle işgal eylemi sonlandırıldı ve sloganlar eşliğinde ana kapıdan çıkış yapıldı.

Öğrenciler duraklardan otobüslere binerek Şirinyer İzban İstasyonu'nda tekrar toplandı. İşgal eylemi refleksif olarak ücretsiz ulaşım eylemine dönüştürüldü, sloganlarla İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Aziz Kocaoğlu'nun insanlara işkence haline gelen aktarma merkezi eziyeti, "Aktarmalı Aziz, bakiyemiz yetersiz" sloganlarıyla protesto edildi.

(DEÜ'den bir YDG'li)



Özgür gelecek

Pêşeroja Azad

GAZETEMİZE ULAŞILABİLECEK İRTİBAT BÜROLARI:

Kartal: Yukarı Mh. İstasyon Cd. Niğebollu Apt. Kat: 3 Daire: 7 Kartal Tel: 0 216 652 21 41
Ankara: Mithatpaşa Cd. 31/31 Kızılay Tel: 0 312 433 10 23
İzmir: Konak Mh. 865. Sk. No:19 13/403 Konak Tel: 0232 484 72 83
Bursa: Atatürk Cd. C. Koruyucu İşhanı Kat:5 No: 262 Osmangazi
Mersin: Bahçe Mh. 4604 Sk. No: 2/2 Akdeniz
Erzincan: Ordu cad. Ordu İş Hanı. Kat:3 No:318 Tel: 0446 223 45 82
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Hüseyin Güngör İşhanı Kat: 1 No: 2 Merkez
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

İSTANBUL

* **Bakırköy:** Çalışmalarına Bakırköy Özgürlük Meydanı'na 28 Aralık'ta Kadıköy Söğütluçeşme'de gerçekleştirilecek olan yürüyüşün çağrı pankartlarını asarak başlayan DDSB'liler ardından Şirinevler Meydanı'nda "Haklarımızı öğrenelim" broşürü dağıttılar. Bahçelievler E5 üzerine, Şirinevler Meydanı'na, Kocasinan Meydanı'na da yürüyüşe çağrı pankartlarını asıldı.

* **Kartal:** Gazete dağıtımı ile birlikte afiş ve bildiri dağıtımları yapan DDSB'liler, çalışmalarını Kurfalı, Cumhuriyet ve Hürriyet Mahallelerine taşıdılar. Mahalledeki Tekstil atölyelerine girerek asgari ücretle ilgili propaganda çalışması yürüten DDSB'liler Kartal Merkez'e de afiş yaptı.

* **Esenyurt:** Avcılar Metrobüs Duracağı'nda 28 Aralık'a çağrı bildirimleri dağıtıldı. Balıyolu, Avcılar metrobüs ve Kıracı'ta da bildiri dağıtımı yapıldı. 24 Aralık günü ise Depo Duracağı'nda bildiri dağıtımı yapıldı ve çağrı pankartları asıldı. Çalışmalarda Avcılar meydan, Depo Duracağı, Kıracı, Balıyolu, Yeşilkent mahallelerinde; köprülere, ağaçlara, otobüs duraklarına, halkın yoğun geliştiği alanlar ile işçilerin yoğun oturduğu bölgeler esas alındı.

* **Gazi Mahallesi:** Gerçekleştirilen gazete dağıtımında birçok okura kampanyayla ilgili bildiri götürülerek tartışmalar yürütüldü. Geçen haftalarda yapılan yazılımalara yenilerini ekleyerek kampanya duyuruları işçi ve emekçilere ulaştırıldı.

* **Altınşehir:** 22 Aralık akşamı mahallenin cadde ve sokaklarına afişleme yapıldı. Çalışmalar Kadıköy eylemine sayılı günler kala bildiri dağıtımı ve ev ziyaretleri şeklinde devam etti.

* **Pendik/Gebze:** DDSB'liler tarafından Pendik'in Aydos ve Gebze'nin Emek Mahallesi'nde geniş bir alanda asgari ücret afişlerini yaptı.

BURSA

Merkezde duraklarda ve Kestel ilçesinde bildiri dağıtımı ve işçilerin temel haklarının yazılı olduğu broşürlerin dağıtımı yapıldı. Özellikle otomotiv sektöründe yaygınlaşan taşeron saldırılarına, her gün yeni kurbanlar verilen işçi cinayetlerine, yine Bursa gündeminde olan ve yapılması halinde kente zehir solutacak olan DOSAB Termik Santrali ile ilgili işçilerle sohbet edildi.

Birleş, örgütlen! Asgari yaşama diren!

İstanbul/Kartal: 2015 yılı bütçesinde asgari ücrete % 3+3 zam yapılacağı açıklanmasının ardından "Birleş örgütlen! Asgari yaşama diren" şiarıyla kampanya başlatan Devrimci Demokratik Sendikalar Birliği (DDSB) 28 Aralık Pazar günü kampanyanın final yürüyüşünü Kadıköy'de gerçekleştirdi.

Söğütluçeşme'den Altıyol Meydanı'na yürüyen DDSB'nin eylemine Belediye-İş Sendikası İstanbul 2 No'lu Şube, Deriteks Sendikası, Yeni Demokrat Gençlik ve Partizan'ın yanısıra çok sayıda mahalleden işçi ve emekçiler de katıldı.

"Birleş, örgütlen! asgari yaşama diren! Yaşanabilir ücret istiyoruz!" yazılı pankartın açıldığı yürüyüşte, güzergah boyunca hükümetin egemenleri koruyan, işçi ve emekçileri açlık ve sefaletle mahkum eden politikalar geliştirdiğini belirten konuşmalar yapıldı. "Asgari ücret köleliktir", "Zafer direnen emekçinin olacak", "Soma, Torunlar, Ermenek! Bu düzen değişecek" vb. sloganların atıldığı yürüyüşte ayrıca geride bıraktığımız 2014 yılında binden fazla işçinin katledildiği belirtildi.

Eylemde ilk sözü alan Belediye-İş Sendikası İstanbul 2 No'lu Şube Başkanı Erol Özdemir, egemenlerin yaşanacak bir ücreti işçilere çok gördüğünü belirterek kendilerine ise saraylar diktiğini ifade etti. DDSB adına açıklama



yapan taşeron işçisi Halil Kaya, toplam çalışan nüfusunun % 70'ini ilgilendiren asgari ücret görüşmelerinde işçilere söz tanınmadığını belirterek "İşçi sınıfının temsil edilmediği bu görüşmelerden sınıfın hayrına bir şey çıkmayacağı açıktır" dedi.

Açlık sınırınının 1.250 TL olduğu ve belirlenen asgari ücretin bu rakamın dahi altında kaldığını aktaran Kaya, hükümetin her seferinde "büyüyen ekonomi" vurguları yaptığını ancak işçi ve emekçilere ise bu büyümeden pay düşmediğini belirterek son 12 yılda 15 bin işçinin katledildiğini hatırlattı.

"Asgari ücret 1800 TL olmalıdır."

Açıklamada, hükümetin işçi ve emekçilere çok gördüğü ekonomik desteğin Ortadoğu'da ezilen halkların üzerine bomba ve silah olarak yağdığını belirten Kaya, polisin "Güvenlik Paketi" ile sınırsız yetkilerle donatıldığını ve bunun ezilenlerden duyulan korkunun ürünü olduğunu hatırlatarak "Bizler onun korkusunu Soma'da, Ermenek'te, Torunlar'da işçi sınıfının karşısına diktiği polis ve jandarmalardan bilmekteyiz" dedi.

Asgari ücretin açlık sınırının üstünde ve yaşanabilir bir rakam olarak 1800 TL olarak belirlenmesi gerektiğini belirten Kaya, vergiden muaf bir asgari ücretin belirlenmesi ve işçi ve emekçiler için ücretsiz sağlık ve ulaşım hakkının tanınması gerektiğini ifade ederek, taşeronlaşmaya ve güvencesiz çalışmaya karşı örgütlenme çağrısında bulundu. Açıklamanın ardından DDSB'liler aynı saatlerde Kadıköy'de düzenlenen Kent Mitingi'ne katıldılar.

Bursa'da "asgari yaşama diren" eylemi

Bursa: 27 Aralık günü Kent Meydanı'nda Batis-Bamis, DDSB, ESP, HDP ve SYKP tarafından asgari ücrete karşı eylem düzenlendi.

"Asgari değil insanca yaşam" yazılı pankartın arkasında toplanan kitle adına DDSB'li Mehmet Çelebi tarafından yapılan açıklamada, "Mevcut AKP iktidarı Ortadoğu politikasıyla, İŞİD çetelerine tırlarla yardım ediyor. Daha fazla can almak için yeni yasalarla emekçi halka baskı ku-

ruyor ve olası hak arayışlarında sömürülen ve ezilen halkları 'gerekirse katletmek' için yeni TOMA'lar, yeni gaz fişekleri alınıyor" denildi ve % 3+3 oranında öngörülen zama karşı işçi ve emekçilere direnme çağrısı yapıldı.